

LA

BONA

MART

COLES

12

A

S. Ca

No-ES-Co

12 a

Biblioteca de «Lo Catalá Devot.»

LA BONA MORT.

72-580

Biblioteca de Lo Catalá Devot.

LA
BONA MORT

per

Mossèn Tomás d' Aquino Rignalt y Soler,
Prevere.

Ab llicencia eclesiástica.

BARCELONA.

1900.

R. 24831

Es propietat.

ESTAMPA DELS HEREUS DE LA VIUDA PLA,
carrer de la Princesa, 8.

Als digníssims
Prelats de Catalunya

L' Autor.

Maig de 1900.

CENSURA.

M. I. Sr.—En compliment de la comissió que V. S. s' ha dignat ferme, he llegit ab gran deteniment la nova obra que ab lo títol de LA BONA MORT tracta de publicar lo Rnt. Dr. Tomás d' A. Rigualt, Pvre.; y plaume manifestar que, no sols no he trobat en l' esmentat llibre cap pensament ó paraula que no sia conforme al dogma catòlich y á la moral cristiana, sinó que considero de molta oportunitat tal publicació en catalá; puix si sempre es convenient que 'ls fidels, en lo que mira al Cel y 'ls posa en relació ab Déu, usen de la llengua materna, que es la llengua del còr y dels purs afectes, ho es d' una manera especial en tot lo que fá referencia al tránsit suprèm de la mort, en que l' home naturalment fuig de fingiments, y parla y vol que se li parle en lo llen-

guatge en que pensa, tant més quant en les angunies y tenebres d' aquella hora, sols penetran verament al fóns del còr è impresionan la seva ànima aquelles paraules que ha usat y ha ohit en les hores tristes de la vida.

Tal es lo meu parer, salvo 'l més autorisat de V. S. á qui Déu nostre Senyor guardé molts anys.

Barcelona 8 d' Abril de 1900.

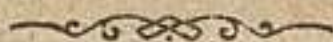
JAUME ROSSELL, PVRE., C. O.

VICARIAT GENERAL

DE LA

DIÓCESSIS DE BARCELONA.

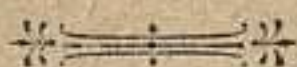
Per lo que á Nós toca, concedím Nostre permís pera publicarse lo llibre titulat LA BONA MORT, compost per lo Dr. D. Tomás d' A. Rigualt, Pvre., mediant que de nostra ordre ha sigut examinat y no conté, segons la censura, cap cosa contraria al dogma católich y á la sana moral. Imprimescas aquesta llicencia al principi ó final del llibre y entréguense dos exemplars d' aquest, rubricats per lo Censor, en la Secretaría de Cambra y Govern d' aquest Bisbat.

Barcelona 10 d' Abril de 1900.

Lo Vicari General,
RICART CORTÉS.

Per manament de Sa Senyoria,
LLIC. JOSEPH M.^{te} DE RÓS, PVRE.
Scri. Can.

INDULGENCIAS.

L' *Emm. y Rdm. Sr. Cardenal Casañas, Bisbe d' Urgell, l' Excelentissim y Rdm. Sr. Arquebisbe Metropolitá de Tarragona, Primat d' Espanya, y 'ls Excms. y Reverendissims Srs. Bisbes de Barcelona, Girona, Lleyda, Tortosa, Solsona y Vich, acceptant y benehint aquesta ofrena, s' han dignat, ademés, concedir respectivament 100, 80 y 40 dies d' indulgencia á sos diocessans per cada vegada que fassan ús ab pietat y devoció del present llibret.*

Venerable P. Antón M.ª Claret.

AL PIADÓS LECTOR.

Lo devocionari *Lo català devot*, qual volúm ja publicat forma part de aquesta BIBLIOTECA, gracies á Déu Nostre Senyor s' ha vist coronat per un éxit molt més gros de lo que jo podia esperar. A dit éxit ha contribuït, molt més que lo mérit escasíssim, y potser nul-lo, que lo méu treball puga tenir, en primer lloch la acceptació que d' ell feren los Venerables Prelats que per sòrt governan les diócessis catalanes, dignantse concedir indulgencies als qui lo llegescan ab devoció; ha contribuït també la sabia Instrucció Pastoral de nostre estimadíssim Senyor Bisbe, sobre la predicació en llengua catalana, que al comensament del meu llibre vaig fer estampar; sense que haja deixat de tenirhi part lo caràcter profundament religiós del actual desvetllament del poble catalá, en que ha demostrat

que, per sòrt, encara batega en son còr la grandesa de sentiments de sos temps gloriosos, que portaren al Martirologi los noms de santa Eulalia, sant Sever, sant Armengol, sant Paciá, sant Oleguer, sant Ramón de Penyafort, sant Magí, sant Miquel dels Sants, sant Narcís, sant Fruytós, lo Beat Oriol y altres memorables taumaturchs.

Les ensenyances rebudes d' un home eminentment virtuós, á qui vaig tenir la sòrt de conéixer, y que ab lo temps podrá potser figurar en aquesta llista, puix ja Nostra Santa Mare la Iglesia l' ha declarat Venerable, han sigut sens dubte les que m' han guiat en mon treball ans esmentat, donantme forces pera continuarlo. Y ja que la memoria d' aquell Venerable es la que m' anima á seguir la obra empresa, publicant en nostra llengua nous llibres de devoció, no vull que aparega aquest sense rendir un tribut d' admiració al que l' inspira, lo Venerable P. Antón Claret.

No es ma pobra ploma la que s' atrevirá á ferne l' elogi; una altra de mólt més autorisada, la del respectable senyor Bisbe de Vich, mé dona feta la tasca. No podria trobarse alabansa més digna del P. Claret, que la carta diri-

gida als fidels de Sallent, que copio á continuació perque 'ns la fem tota nostra. Admiréu, cristians, les virtuts d'aquell gran home y procuréu imitarles pera major honra y gloria de Déu.

ALS NOSTRES FIELS DIOCESSANS

DE LA VILA DE SALLENT.

Un home sortit de la classe popular, qui exercitá per alguns anys l'art de teixidor, en lo qual feu á Barcelona notables estudis, d'una inteligencia fecunda, d'un còr noble y d'una forsa de voluntat heroyca, nascut en eixa vostra industriosa vila, fou influhit per l'Esperit diví, elevat per sobre dels demés mortals, y aleshores, prescindint de tot lo que afalaga á la carn y á la sanch, se doná tot á la vida de l'esperit, á ensenyar als seus semblants l'amor de Déu y l'amor dels homens. Tal fou lo qui anomenárem en vida Mossèn Antón Claret y Clará.

Aquest home prodigiós, qui passava lo día predicant y la nit pregant, teme-

rós de Déu, y dóls y afable ab lo poble, qui remogué l' esperit de Catalunya, de les Canaries y de la Isla de Cuba, en qual Isla se constituí lo defensor de la moralitat, lo protector dels drets de la humanitat oprimida en les classes débils y despreciades, ahón portá una vida de treballs que sembla insoportable; aquest home que més tart á Espanya sapigué mantenirse independent de les influencias polítiques, fent valer solzament sa intercessió á la Cort en favor dels pobres y del culte y servey de Déu Nostre Senyor; aquest home, permetentho així la Providencia, fou després lo blanch de calumnies, de injurries, de injustes suspicacies y proposat á l' escarni del poble.

Així ha succehit sempre ab los grans homens. Israel apedregava á sos profetes, y crucificá al Mesíes, nostre diví Redemptor; als sabis, lo món, més d' un colp, los ha tractat de ximplés; als Sants los ha perseguit per criminals ó enemichs del poble. Pero quan les passions s' han aquietat, quan s' han asserenat los esperits y la tempestat s' ha desvanescut, aleshores lo sol de la veritat apareix ab tota sa majestat y resplendor, y los qui foren víctimes de la mali-

cia y de la lleugeresa humana se 'ns presentan voltats d' una aureola de gloria.

Així ha passat ab Mossèn Antón Claret, l' home amich del poble, popular en sa vida, en sos escrits, en sos afectes, que may se deixá enganyar per les grandes humanes, que conservá la simplicitat del caràcter en los alts càrrechs, que desconegué l' amor propi y teníja sempre en lo còr un tresor d' amor á les ànimes, procurant sempre portarles á la Veritat, separarles del vici y conduhirles á Déu; així ha passat, estimats sallentins, ab lo vostre compatriota, qui en la historia del sigle XIX tindrà un lloch de distinció, y á qui avuy tots los homens de bona voluntat proclaman excelent sacerdot, prodigiós missioner, propagandista fecundíssim, per medi de la premsa, de les veritats de la Religió, d' esperit independent en les qüestions merament polítiques, de costums pures y santes, y de virtuts heroiques.

Peró més encara que 'l judici dels homens de bona voluntat val lo judici serè, imparcial, meditat, de la Iglesia catòlica, que té per Déu la Veritat, la Veritat Substancial y eterna, y may

se mou per cap passió, ni 's precipita, ni s' entussia, ni s' escandalisa de sopte, sinó que tot ho sospesa y mida ab Jesucrist, mida que may falla; y aquesta Iglesia, per Decret signat lo día 4 de Desembre per lo Summo Pontífice, declarará al vostre paysá Mossèn Antón Claret y Clará que es mereixedor del títol de VENERABLE.

Per aixó, estimats sallentins, vos escrivím aquestes quatre ratlles, pera felicitarvos, pera pendre part en la alegría natural del vostre poble, que espiritualment es també lo nostre poble, pera alabar á Déu juntament ab vosaltres, per haver fet á un fill de eixa vila depositari de grans tresors d' amor, del amor á Déu y als homens, y encara que lluny de vosaltres, lo nostre esperit está ab vosaltres, y havent sabut avuy meteix que preparavau solemnes festes pera celebrar la declaració pontificia del títol de VENERABLE en favor del vostre compatriota, avuy meteix vos escrivím aquesta curta carta, plena no obstant de grans afectes.

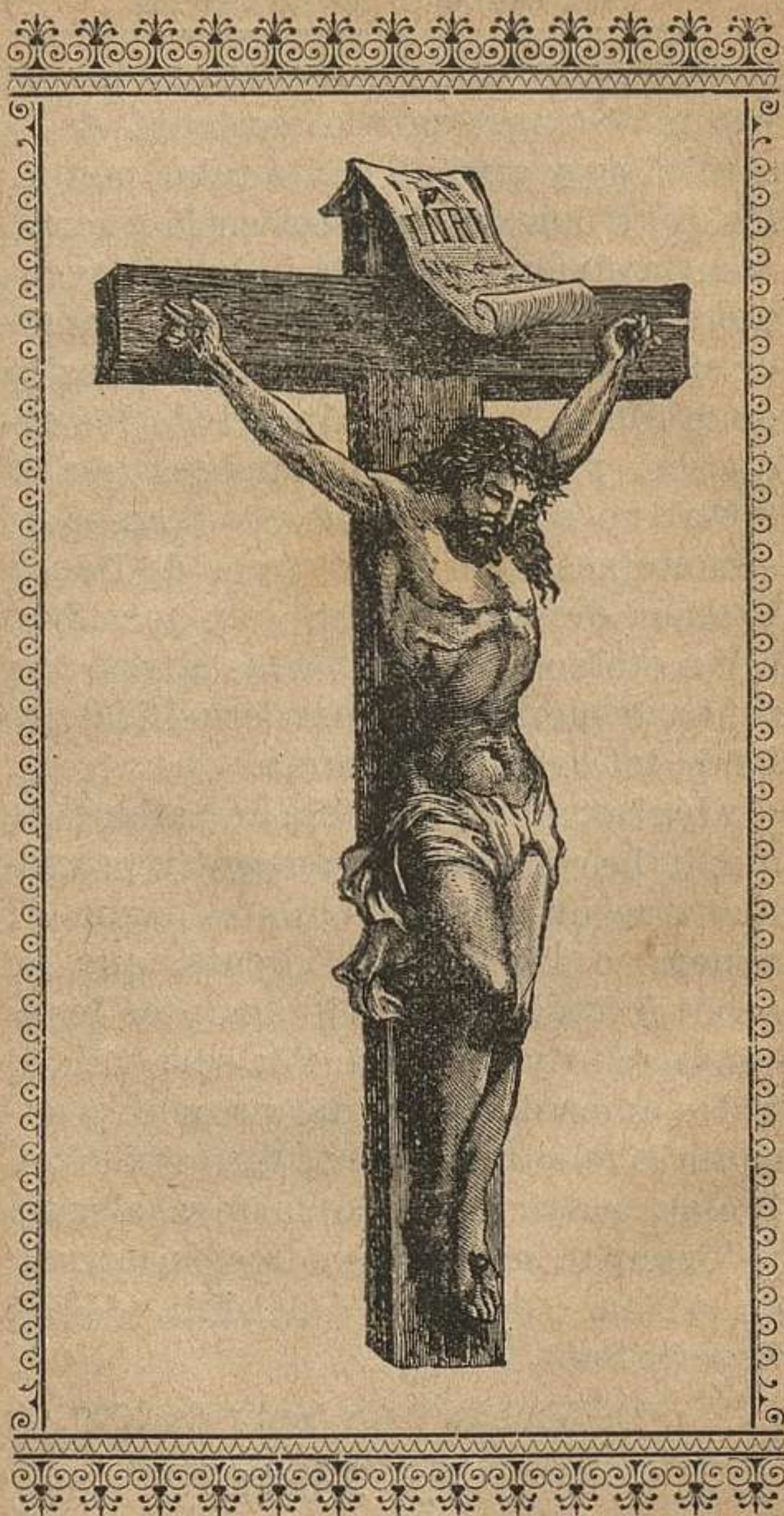
Los pobles se glorían d' esser la patria de guerrers famosos, de sabis célebres, de comerciants é industrials poderosos; pero més se glorían encara de

esser la patria de personatges que se hajan distingit per la santedat de la seva vida; y aixó ab molta rahó, perque los qui s' han fet famosos en la guerra, ó en la ciencia, ó en la industria y comers sovint s' han mogut per l' amor de sí meteixos, per la ambició, pel desitg de la gloria, per la seducció de les riqueses, y los homens famosos per la virtut no s' han mogut per l' amor de sí meteixos, sinó per l' amor de Déu y l' amor dels homens. S' han sacrificat á sí meteixos, pera fer bé als altres, imitant á Jesucrist, que morí crucificat pel bé de tot lo llinatge humá.

Alégrat, donchs, oh vila de Sallent, de que la Iglesia haja reconegut y proclamat que un dels teus fills es digne de veneració per les sues virtuts, que ha sabut imitar al nostre Redemptor Jesús consagrant y sacrificant la seva vida al noble amor de Déu y del proxim, y accepta la felicitació que te dirigeix lo teu Prelat, participant de la teva alegríia y donant-te la seva benedicció paternal, en lo Nom † del Pare, † del Fill, y † del Esperit Sant. Amen.

De Vich, á 9 de Janer de 1900.

Lo Bisbe.

Acte d' amor á Jesús Crucificat.

(SONET.)

Perque sías, Jesús, de mí estimat
No 'm mou per cert lo Cel que 'm tens promès
Ni perque cesse jo de oféndret més,
Me mou l' infern, del hom tan tremolat.

Tú 'm mous, Senyor: me mou véuret clavat
En eixa creu, de la que estás sospès;
Me mou veure ton cos ferit y ofès,
Y á una mort afrentosa comdemnat.

Moume, en fí, ton amor, y en tal manera,
Que encar no hi hagués Cel, jo t' amaria,
Y encar que lo infern no hi fos, temera.

Res deus donarme perque jo 't volguera,
Puix encar no esperás lo Cel un dia,
Lo meteix que ara 't vull, també 't voldria.

AL PATRIARCA SANT JOSEPH

pera que 'ns alcanse una bona mort.

SANTISSIM patriarca y protector meu, sant Joseph, que exercitèu la eficacia de vostre Patrocini, especialment en consolar als qui están á punt de morir y compareixer en lo judici de Déu; mostrèu-vos Protector, Pare y defensor de la meva ànima, en aquell moment de que depèn la eter-

nitat. Per la singularíssima ditxa y privilegi únich que tinguéreu en aquella hora, al vèureus assistit personalment de Jesús y María, vostres dolcíssims amors; vos prego m' amparèu á mí en la hora de la mort, y demanèu al meteix Jesús y á sa Mare vostra Esposa, que desde ara me vaja preparant ab obres de bon cristiá á una mort santa y ditxosa.

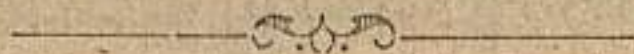
Pare nostre, Ave María y Gloria Patri.

EXERCICI

PERA OBTENIR UNA BONA MORT.

TOTS los cristians creyèm que havèm de morir en la hora que menos pensarem, y que havèm de morir una sola vegada. ¡Oh terrible veritat!

Tots sabèm també que 'l ser bona ó mala la mort depèn de ser bona ó mala la vida. Donchs ¿d' ahón prové que la major part dels cristians vivím com

si no 'ns haguessem de morir may, ó com si importás poch lo tenir una bona ó mala mort? ¿Cóm es que 's visca tan malament? La causa es perque no 's pensa en la mort. *Recòrdat de tes postrimeríes y no pe-carás.*

Havèm de persuadirnos de que lo temps de prepararnos no es pas la hora de la mort, sinó abans d'arribar á tan terrible y espantós moment. Los prudents segons lo món, prenen en lo temps proporcionat, tots los medis necessaris pera conseguir una ganancia temporal, y no 's descuydan d'empliar los remeys convenientes pera recobrar la salut quan la tenen perduda: ¿y voldrèm nosaltres pera conseguir una tan gran ganancia, com es te-

nir una bona mort, esperar á prepararnos en aquella tan trista y angustiosa hora?

Considerèm que pera morir bé s' ha de meditar molt en la mort. Totes les arts y tots los oficis s' aprenen millor ab la experiencia que no pas ab les ensenyances del mestre; però com en la mort no hi ha experiencia, perquè tan sols se mor una vegada, no 'ns queda altre camí pera aprendre á morir que representarnos vivament lo que passa en aquella hora en la qual hèm de trobarnos algún día. Acceptèm, donchs, aquest pás com un acte voluntari, y Déu nos lo premiará, perquè rebentlo com

á pena del peccat d' Adam, com á cástich de nostres propis peccats, com á decret de Déu y pera conformarnos ab Jesucrist, arribarém á tenir part ab los mártirs, y un premi essencial, igual ó tal vegada més gran que 'l séu (com ensenya sant Tomás), segons siga igual ó major la caritat ab que fém aquesta acceptació. Ells van morir pera honrar á Déu, y nosaltres també morirém pera honrarlo. Ells se van entregar als martiris, y nosaltres nos entregám á les malalties. Ells se van sometre á la sentència del tirá, y nosaltres nos subjectám á la voluntat de Déu. Consideremnos, donchs, com unes víctimes unides á Crist, y digám cada hú de nosaltres al Senyor:

Déu méu, Vos havèu determinat la meva mort desde la eternitat. Jo la accepto ab tot mon còr y vos la oferesch en sacrifici d' holocauste, alegrantme de la destrucció del meu cós pera que resplandesca més la absoluta autoritat y domini que teníu sobre la vida y la mort. Vos la oferesch igualment en sacrifici de propiciació y en penitencia de mos pecats.

Me resigno á que aquests ulls, que tanta llibertat s' han pres contra Vos, queden, ab la mort, cegos fins á la fí del món.

Me resigno á que aquesta llengua que tantes vegades s' ha empleat en paraules vanes, murmuracions y mentides, quede, ab la mort, muda, y que siga menjar de cuchs en lo sepulcre.

Me resigno á que aquestes mans que han sigut instrument de tantes accions desordenades, queden, ab la mort, sens moviment y sens acció en los horrors del sepulcre.

Me resigno á que aquest còr que, estant format pera amarvos, lo he empleat en l' amor de miserables é indignes criatures, pague ab la mort tan infame traició, siga tirat á terra y reduhit á pols.

En fí, Senyor, me resigno á que la mort, com á ministre de vostra justicia, tire á terra y reduhesca á menuda pols lo méu miserable còs, que ha sigut la infame casa en que mon còr, sentits y potencies, traydors á vostra Majestat, han format tantes conspiracions contra Vos.

Vos la oferesch també en hostia pacífica, aixó es, en agrahiment dels infinits beneficis que m' havèu fet y espero me farèu en la vida, en la mort y per tota la eternitat.

Unesch la meva mort ab la de vostre Fill divinal, y vos la oferesch per aquells sants fins ab que Éll vos oferí la seva.

Unesch los treballs, dolors, angusties y agonies que precedirán y acompanyarán á la meva mort, ab les que 'l meu estimat Jesús patí per mí en la creu.

Accepto ab gust la mort per ser voluntat vostra que jo 'm subjecte á ella. Accepto ab gust la mort per imitar á mon Senyor Jesucrist, qui volgué morir per mon amor. Accepto ab gust la mort perque ab ella

s' acabarán mos pecats. La accepto ab gust per no vèureus ofès de les criatures.

Accepto ab gust la mort pera honrarvos, Senyor, y desagraviarvos de les ofenses que he comès, persuadit de que ab cap sacrifici vos puch honrar y desagraviar millor que ab aquesta acceptació de la mort; que també la accepto ab gust perque ab ella pago y satisfaiç més que no pas ab cap altra penitencia les penes que meresch per mes culpes.

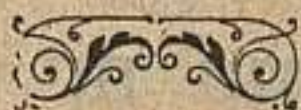
Finalment, accepto la mort perque espero de vostra bondat y misericordia infinita, m' havèu de concedir la gracia de veure vostre hermosissim rostre y amarvos eternament en la gloria. Amen.

Ara us demano, Senyor de la meva ànima, que m' conce-
díu la gracia de rébreus per
Viátich ab los demés últims
Sagraments de la Iglesia, los
quals ara y pera aleshores,
expressament vos demano y
desitjo: del meteix modo ara
y pera aleshores tinch expres-
sa intenció de guanyar totes
les indulgencies que puch
guanyar en la hora de la
mort.

Y Vos, Verge Santíssima,
Mare de Déu y dels pecadors,
dóls y poderós refugi de les
ànimes: per aquelles penes
que patíreu en la sagrada pas-
sió y mort de vostre Santíssim
Fill, vos prego humilment,
Senyora, que m' assistíu ab
afecte de Mare, en aquell terri-

ble pás, y 'm deslliurèu de tots los assalts del enemich pera que acabe la meva vida abrasat ab Jesús mon amor.

Y vosaltres, amats y especialissims protectors meus, sant Joseph, sant Miquel, sant Gabriel, sant Rafel, sant Angel de la meva guarda, Sants del meu nom, advocats meus y demés benaventurats de la Cort celestial, assistiume també en aquella hora ab vostra poderosa intercessió, y aju- dáume en aquell últim moment, pera conseguir una felís y ditxosa mort, y cantar en vostra amable companyia les misericordies del Senyor eternament en la Gloria. Amen.

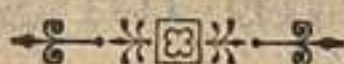
VIATICH.

D' una ánsia infinita
ja sento 'l desmay;
oh, dolsa Visita,
no 'm dexes pas may!...

VIÁTICH.

Es un fet per desgracia massa freqüent, que la idea de donar á un malalt los Sants Sacraments causa en sa familia una gran perturbació moral. Espantats davant del pensament de la mort, y més espantats encara per haver de dirho á son parent malalt, se troban en un mar de dubtes, d' indecisions, de temors pseudo-caritatíus; y de la tempestat

que aquest mar produheix en la seva ànima ¡quántes voltes ne surt la eterna condemnació d' una altra ànima, que passa d' aquest món al altre sense pensarsho, sense estar avisa- da, y lo que es pitjor, sense ha- verse preparat pera tan terri- ble tránzit ab un sincer arre- pentiment de ses culpes! Res més fals ni més anti-cristiá qu' aqueixa caritat fingida dels que, per estalviar al que está á les portes de la mort un dis- gust fentli veure sa próxima fí, lo deixan morir sense cons- ciencia del propi estat; aquells que 'l voltan, sos pares, sos germans, sos fills, sa esposa, tots los qui deurían ser sos més ferms amichs, se conver- teixen en aquella hora, fatal pel pecador, en los butxins de

la seva ànima, y en los instruments de sa damnació. Fugiune, estimats cristians; no tan sols havèu d' estar alerta pera no deixar que l' ànima de vos tres parents y amichs arribe al judici de Déu per sorpresa, y puga dir que vosaltres, fentli creure que encara no era arribada la hora de sa mort, l' enganyáreu y la féreu anar desprevinguda al esmentat judici, sinó que havèu d' acostumarvos á pendre Nostre Senyor ja abans de que lo metge us diga que estéu en gran perill, y aconsellarho així á tots los malalts ab los quals tingáu alguna obligació ó influencia. Si ho feu així, no solzament quan rebrèu la Sagrada Comunió no será ab l' ànima espahordida per lo pensament

de la mort pròxima, sinó que Déu Nostre Senyor vos concedirà la salut del cos, si així us convé. Si quan estèu bons y contents havèu de rebre tot sovint la Sagrada Eucaristia pera que us conserve en dit estat, ¡ab quánta més rahó no havèu de acudir á ella en vostres tribulacions! Per aixó es que 'l cristiá fervorós que 's veja atacat d'una malaltia que 'l fassa estar al llit, ó no 'l deixi surtir de casa, ha de procurar que, ja que no pot anar á la Iglesia á rebre al Senyor, vaja Aquest á casa d' éll pera confortarlo en ses tribulacions; y les families dels malalts, en compte d'atribularse al veure arribar á Nostr' Amo, han d'alegrarsen molt, perque es lo Senyor de Cels y terra que 's digna visi-

tar als malalts en semblant estat, pera corroborar y confortar sa ànima ab lo Pá celestial, pera que ab Ell pugan sufrir ab paciència los dolors de la malaltía y les angunies de la mort.

¡ Què hermós y commovedor es l' espectacle que ofereix un cristiá en la hora de la mort! La Religió que va benehir son bressol, s' afanya en endolcir sos últims instants. Lo Déu de la Eucaristía á qui ha rebut tantes vegades, vé á visitar-lo per última volta baix lo vel del Sagrament, abans de mostrárseli ab tot l' esplendor de sa gloria. S' inclina al llit de son dolor pera servirli de viátich en lo gran viatge que va á empendre del temps cap á la eternitat. Lo cristiá que está al punt de

la mort lo reb ab pietat edificant, com la penyora segura de sa pr3xima felicitat. Reuneix al seu voltant 3 sos parents y amichs; dona 3 sa esposa l' 3ltim b3s de ternura; f3 baixar sobre 'l cap de sos fills la suprema benedicci3 de son carinyo y s' adorm dolsament ab lo somni dels justs, en lo s3 de les contemplacions eternals y passa 3 la regi3 inaccessible 3 les tempestats y dolors de la vida.

NOTA.—Les persones piadoses han de procurar arreglar lo quarto del malalt, y tota la casa, pera rebre dignament al Hoste Div3 que ha d' entrarhi; y adem3s en dit quarto se tindr3 previnguda una taula pera depositarhi lo Santissim, cubierta ab unes estovalles blanques, y sobre d' ella un Sant Crist, dos ciris de cera, un vas ab aygua, un altre ab aygua beneyta, un salpasser 3 un bran-

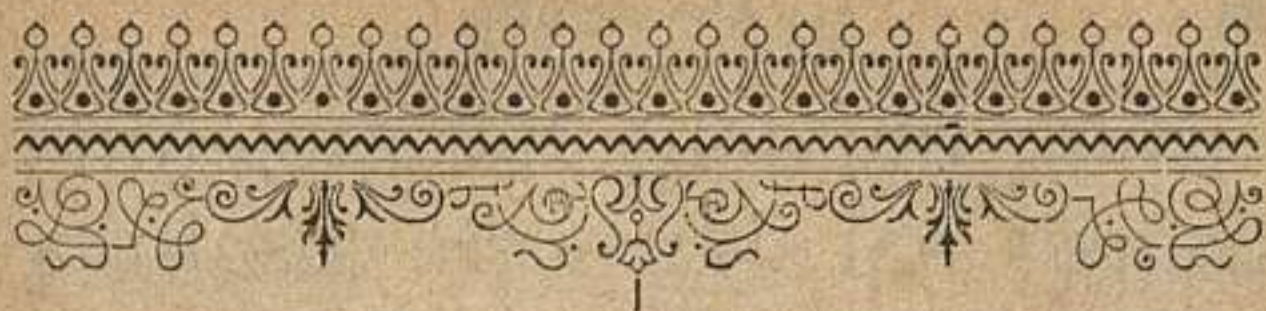
quilló d' hisop, y una cullera; además un drap blanc pera posarlo davant del malalt quan combregue.

Si per desgracia en la casa ó quarto del malalt hi hagués alguns quadros ó esculptures poch á propósit pera inspirar reculliment y devoció, s' haurán de retirar ó tapar; y encara, segons de quina mena fossen, millor sería destruhirlos pera sempre.

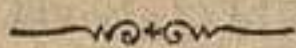

Jesús, Joseph y María,
Ampareme en ma última agonía.

EXTREMA-UNCIÓ.

Excelencies d' aquest Sagrament.

Lo temor excessiu que la major part dels homens tenen á la mort, es causa de que 's formen conceptes errats sobre 'ls últims Sagraments: per aixó es bó, mentres se té salut, compendre sa admirable virtut y excelencia, á fi de desitjarlos y rébreles ab goig en la hora de la mort. La Extrema-unció es un sagrament que dona al cristiá forses pera resistir á la mort y pera rébre-la en pau, y que purifica l' ánima

en lo moment del solemne trànsit. «Si algú entre vosaltres està malalt, diu sant Jaume, que cride als preveres de la Iglesia y que oren aquests sobre ell, ungingtlo ab oli en lo nom del Senyor. Y la oració de la fé salvará al malalt, y 'l Senyor, á més d' aliviarlo, si estigués en pecat lo perdonará».

L' Evangeli de sant March nos ensenya que 'ls Apóstols «ungían ab oli als malalts y curavan á molts».

Y 'l Catecisme del Concili de Trento diu: «que aquest Sacrament està instituit no solzament pera la salut de l' ànima, sino també pera la del còs,» quan es convenient pera 'l bé espiritual del que 'l reb.

Les paraules citades del apóstol sant Jaume indican ab

claritat los efectes de dit Sagrament. Los tres principals son: 1.er esborrar les culpes que encara no están expiades: 2.^{on} esborrar també 'l reatò dels pecats; y 3.er aliviar al malalt en l' ànima y en lo còs. Expliquèm detingudament aquests maravellosos efectes.

En primer lloch aquest Sagrament esborra 'ls pecats que encara no s' han expiat. S' ha d' observar que encara que l' objecte primari de la Extrema-unció no sia precisament la remissió dels pecats, puix aixó es propi del Baptisme y de la Penitencia, rahó per la qual ha d' estar confessat aquell que la reb; no obstant pot perdonar d' una manera secundaria è indirecta 'ls pecats, fins mortals, dels quals se pot ser culpable.

Així per exemple, un malalt s'ha confessat, pero per una negligencia que no arriba á peccat mortal, ha rebut la absolució sens tindre les disposicions necessaries, ó bé, haventse confessat y combregat dignament cau després en una falta grave que ignora ó que tot seguit oblida; en aquest cas, lo sagrament de la Extrema-unció, si 'l reb degudament preparat y ab un viu arrepeniment de ses faltes, tindrà la virtut de perdonarli 'ls pecats que li quedan per expiar: *et si in peccatis sit, remittentur ei.* Ademés, tots los teólechs están d'acort en reconeixer que la Extrema-unció, que perdona algunes vegades d'una manera indirecta los pecats mortals, pot sempre perdonar di-

rectament les faltes venials de que som culpables.

Lo según efecte del meteix Sagrament es perdonar també 'l reato dels pecats, aixó es, les penes temporals per les quals no hajám satisfet completament á la Justicia divina. S'anomenan temporals les penes que han de tenir terme, com son les d'aquesta vida y les del purgatori. Per aixó de la Extrema-unció se 'n diu també suplement y complement de la Penitencia: suplement, porque perdona algunes vegades los pecats, y complement, porque esborra 'l reato dels meteixos.

Se entén á més per reato dels pecats lo pes de la concupiscencia que embarga la nostra ánima, la tebior del esperit y

la indiferencia letàrgica que 'ns aparta del servey de Déu, fent que 'l mirèm com una pesada càrrega y un jou insupportable. La Extrema-unció 'ns lliura d' aquests tristos fruyts del peccat, encén en nosaltres lo foch de la caritat y de la pietat y 'ns fa suáu y lleuger lo jou de Jesucrist.

La Extrema-unció, per últim, alivia sempre l' ànima del malalt, y moltes vegades d' una manera molt sensible 'l còs, li inspira valor, paciència y resignació en les penes, calma sa impaciència, allunya de sos llavis la murmuració, li recorda 'ls sublims exemples del Salvador abandonat de tots los homens y de son Pare celestial en l' arbre de la Creu, lo fortifica contra 'ls terrors de

la mort y li dona forsa pera repelir los últims assalts del enemich de la salvació. Aquest, que está espiant sens cessar á nostre voltant desde que venim al món, com un lleó espiant la presa, redobla sos atachs y emboscades en nostre darrer instant; puix sab que aquell es pera nosaltres lo moment crítich y decissiu y 's val de totes ses astucies á fi d' arrencarnos de Déu y arrastrarnos per tota la eternitat en los horrorosos abims del infern, en lloch d' anar al Cel á rebre la corona d' una vida perdurable que havia merescut per haver correspost als impulsos de la gracia.

També fa sentir sa benefactora influencia al còs, puix dolifica 'ls sufriments del ma-

lalt. Té son perfecte símbol en l' oli ab que s' administra, qual particular virtut es suavisar los dolors, y quan á Déu li plasca fer recobrar al malalt una perfecta salut.

Es ben cert que molts cristians moren per culpable negligencia de sos parents y amichs. Una viva y fervorosa pregaria del malalt y de sa familia, y sobre tot la oració de la Iglesia, que ho es de la societat universal governada per Crist, aplicada oportunament als malalts per medi del sagrament de la Extrema-unció, produhiria freqüents curacions d' ánima y de còs.

Generalment se fa mal ús de la Extrema-unció, s' aplica casi bé á cadáveres y 's demana ab una mena d' espant

que contribuheix á precipitar la agonía.

Quan vos sentíu atacats d'una enfermetat grave, enviéu á buscar, abans que tot, al sacerdot pera curar primer vostra ánima: curada aquesta, fins sens necessitat de miracle, pot curarse vostre còs.

Procurèm allunyar de nostres cors tots los temors exagerats tan comuns en lo món sobre 'ls últims Sagraments. Reflexioném que la Extrema-unció no ocasiona la mort, sino que al contrari moltes vegades dilata la vida, y al recórrer á les prescripcions de la medicina humana, recordemnos al meteix temps que Déu en sa misericordia té una terapéutica completament celestial á favor nostre, y que 'ls remeys

divíns posseheixen una maravellosa eficacia en moltes enfermetats, contra les quals s'estrellan completament los remeys humans.

Y fins en lo cas de que la Extrema-unció no hagués de produhir en nosaltres tan felissos efectes, y que Déu hagués resolt no perllongar per més temps nostre desterro y cridarnos cap á Ell, perque al fí y al cap es precís morir, no havém de repelir los auxilis de la Religió en aquella hora; acudím tot seguit á ella y aquesta bona Mare 'ns ensenyará á morir santament, fentnos contemplar la mort desde son verdader punt de vista, aixó es, com la fí de nostres penes y 'l principi de nostra immortalitat, com lo terme de

nostres treballs y 'l comensament de nostre etern descans, com nostra recompensa, com un cant de victoria després del fatigós combat.

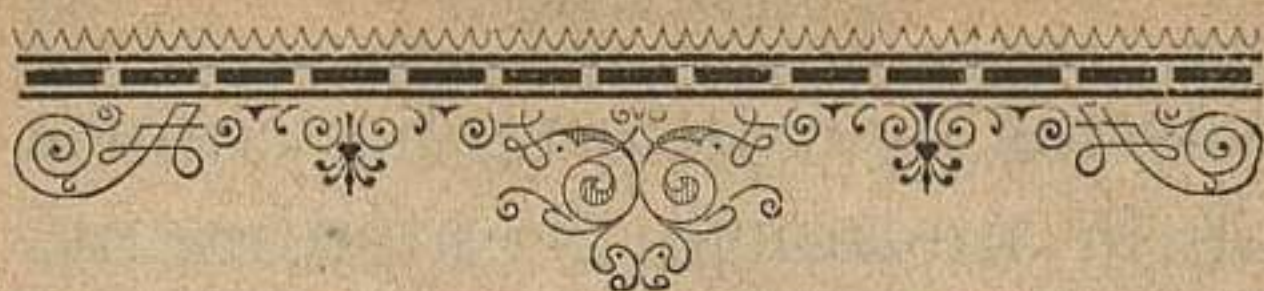
Un zelós Rector exhortava tot sovint á sos feligresos á reflexionar sobre 'ls efectes admirables que 'l sagrament de la Extrema-unció produheix en los malalts que 'l reben devotament y sobre les disposicions ab que s' ha de rebre. Quan s' atanse 'l sacerdot á administrarvos aquest Sagrament, desitgéu rebre la pau ab que éll vos saluda. Besèu ab devoció 'l Sant Crist que us presenta, y uniu vostres sufriments als de Jesucrist. Demanèu á Déu lo que 'l ministre del Senyor demana per vosaltres. Supliquèu als àngels y

als Sants que vingan en vostre auxili. Féu un acte de contrició, qual motiu sia la caritat. Mentres que ab los sants olis vos ungesca 'ls sentits, plorèu interiorment vostres pecats que han penetrat per ells en vostre còr com per altres tants conductes é instruments.

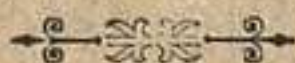
Es molt útil practicar alguna vegada lo que feya tots los días abans de ficarse al llit un religiós que arribá á un grau eminent de virtut, lo Pare Wolffang. Figurantse pròxim á la mort prenía en ses mans un petit Sant Crist y posántsel primer en lo front, pera purificar sos sentits interiors, deya: «Que 'l Senyor, per la seva santa creu y per sa infinita misericordia, me perdone

tots los pecats que he comés ab la memoria, l'enteniment, la voluntat y la imaginació.» Tot seguit posava la creu sobre 'ls cinch sentits exteriors, pronunciant la corresponent fórmula: «Que 'l Senyor per la seva santa creu y sa misericordia infinita, se digne perdonar los pecats que he comés ab la vista, l'ohido, lo gust, l'olfat y 'l tacte».

TESTAMENT.

Conveniencia de no esperar á ordenarlo
en la hora de la mort.

SI hi ha una ocasió solemne en la qual se necessita pau y tranquilitat, es certament la hora decissiva de la mort; convé per lo tant, mentres se té salut y están be totes les facultats, arreglar diligentment los negocis temporals y ordenar ab esperit de fé les últimes disposicions.

La inexcusable temeritat de deixar pera la hora de la mort

un assumpto de tanta trascendencia, ha causat á molts la pèrdua de la seva ànima y la ruina de la seva fortuna.

¿Cóm es possible que 's pugua ocupar d' aquestes coses aquell que està pròxim á la mort, agobiat per la violencia y les angusties de la malaltía? ¡Quín error tan deplorable lo d' aquells infelissos que seduhits per les astucies del dimoni, per negligencia ó massa confiats y com si fos un funest pressagi otorgar á temps lo testament, deixan aquest important assumpto pera 'l darrer día de la seva vida, y volen posar en ordre les coses de la terra, quan es precís abandonarles pera sempre, y quan tan sols s' haurían d' ocupar de les del Cel y de la eterna

salvació! D' aquí prové que aquest cuydado tan inoportú en aquell supré m moment aparta del malalt lo pensament de Déu y 'l sumergeix de nou en los vans cuydados del món, fent que aquest últim temps de la vida, tan curt com preciós, que s' hauría d' emplear tot en alcansar una mort santa, se perda miserablement.

S' ha de tenir molt de cuydado en que 'l testament siga just, piadós y concebut en termes clars, á fí y efecte de que siga un llás de pau y no origen de discordia. Respecte als béns, s' ha de disposar tot de tal manera que demostre més que es dispensador que no pas amo d' ells; no oblidunt á Déu de qui tot se reb, puix se-

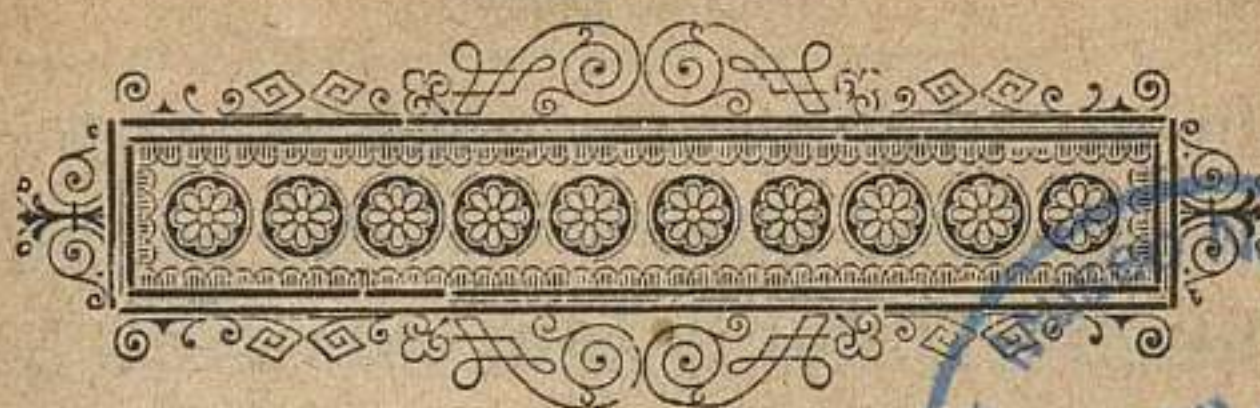
ría una injusticia notoria y una gran ingratitut; ni tampoch á l' ànima qual alivi y prompta entrada en lo Cel havém de procurar tot lo possible. En una paraula, s' ha de fer que les disposicions sigan tals, que en lloch de perdre 'ls bens temporals, se guanyen per medi d' ells los de la eternitat.

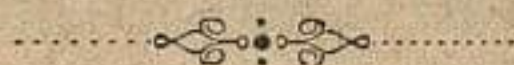

... *obdormiuit in Domino.*

... S' adormí en lo Senyor.

MORT DEL JUST.

ALÉGRAT, ànima meva, ab la meditació de la mort del just... contempla lo llit del dolor... res hi ha aquí que repugne ni donga pena al còr... ¿No ho veus? lo somrís del malalt es com una guspira de la alegría de la seva ànima, un reflexe de la gloria del cel. Son passat l' ompla de consòl y de pau... sa vida, encara que ha sigut alguna vegada enterboli-

da ab alguna lleugera taca de pecat, les llágrimes de penitencia y dolor la han esborrat... ha rentat les taques que hi havia en la blanca estola de sa innocencia.

L'alegra son estat present, perque sa consciencia tranquilla, en pau ab Déu, ab lo próxim y ab sí meteix, es un convit de felicitat. ¡Oh fill meu! ¡quín goig dóna á aquesta ánima lo recort de les bones obres! Les oracions, á les quals deurá potser sa salvació y la felicitat de que ja gosa; les comunions, confessions, obres de caritat espirituals y corporals; sobre tot les vegades que s'ha ven-sut á sí meteixa y ha treballat per la gloria de Déu, la farán esclamar: ¡Oh Déu meu! ja-may podía pensar que fós cosa

tan agradable lo morir. ¡Beneytes obres, beneytes penitencies, que tanta pau me proporcionan en aquest últim instant!

Pero lo que més alegra á la ánima justa en la hora de la mort, es lo pervindre... La mort acaba ab tots los dolors y miserias y pecats... y obre les portes de la vida, de la pau y felicitat eternes... Pera 'l còr que gemega y plora en aquesta vall de llágrimes, es gran alegría l' anunci de que s' acaba son desterro y que se li obre la patria. L' Angel de pau, missatger de son Amat, fa ressonar en ses orelles: *Vina del Líbano, esposa meva, estimada meva, amiga meva, hermosa meva... ja ha passat lo temps del hivern, del tre-*

ball, de la lluyta y del dolor; vina á descansar eternament en los brassos de ton Amat...

—Ja vinch, respón l' ànima fidel; y deslliurada ja d'aquesta presó y d'aquests ferros, puja reclinant lo coll en los dolsos brassos del Amat, á descansar en la Sión celestial... Així moren los justs; es més un dols somni que no pas la mort, y un despertar felís en la aurora de la vida eterna.

Contempla 'l còs mort que fou morada d'una ànima justa: lo somrís de l'ànima, que es com l'últim petó de pau y amistat que li ha imprés al despedirse per uns quants días d'ell, se dibuixa en sos llavis... son front seré... tot lo seu rostre, encara que porta senyals

de vius sufriments, té reflexes de gloria y majestat. Atráu, així com lo còs de l' ànima pecadora inspira repulsió y horror... ¿T' agrada la mort del just?—Donchs, viu com los justs, y així alcansarás una bona mort.

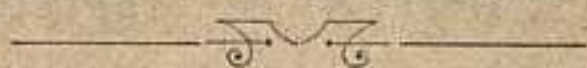

*A morte perpétua * libera nos, Dómine.*
De la mort eterna * deslliureunos, Senyor.

MORT DEL PECADOR.

Es aquesta una escena terrible y esgarrifosa que cada día passa, y passa despercebuda al món. Vina y contempla ab mí, oh cristiá, á un jove rich, abandonat als plahers del món, que jau en lo llit del dolor. Ahir era admiració de tothóm per sa gallardía; avuy postrat y abatut, objecte del dolor y de les llágrimes... sos peus no tenen moviment... ses mans tremo-

loses rès poden estrényer ni sostenir... sos ulls apagats, esmortuhits y trists casi no poden dar sino mirades térboles... sos llavis frets no poden pronunciar paraula... sa cara pàlida y amoratada... sos cabells erisats y mullats per la freda suhor de la mort... tot son còs en horroroses convulsions, sumergit en un mar d'angusties sens trobar alivi á son dolor... Mentrestant les forses se li acaban, los dolors van en augment; sa angunia es mortal... Los amichs, trists, li donan l'últim adéu... los parents, commoguts, se retiran... tots lo desamparan perque ningú ni rès lo pot aconsolar... ¡Infelís! ¿per qué ab lo temps no buscava amichs fidels que 'l poguessen ajudar

en aquest tranzit fatal? Ara tots l' abandonan... ¡infelís! millor li fora no haver nascut: *Melius erat ille, si natus non fuisset.*

Penetrém en lo seu còr... si tan afflictíu es l' estat del séu còs, ¿quánt més ho serà lo de l' ànima? *Nunc reminiscor malorum quæ feci in Jerusalem,* exclamará com s' exclamava en sa última hora l' impío Nabucodonosor. Recorda la seva joventut passada en lo pecat, y s' ompla de confusió y vergonya... mira 'ls pecats de sa adolescencia, y s' estremeix... mira son pervindre, y 's desespera... Mira al cel, y véu la espasa de la Justicia divina que va á descarregar sobre 'l seu cap... mira á la terra y véu lo sepulcre

obert pera rebre son còs... l' infern obert pera engolir la seva ànima... mira á un costat y véu son tresor, ses armes, sos jochs, objectes de pecat que li diuen: ¿no 'ns coneixes? som obra teva y 't seguirem eternament allí ahón vajas; mira al altre costat y s' avergonyeix y se espanta veyent lo ministre de Déu, de qui no entén les paraules; aparta la vista de la imatge de Jesús crucificat, de qui ha blasfemat tantes vegades, y en lo capsal del llit li sembla veure al maligne esperit que li assenyala la cómplice de ses maldats, y que espera la permissió de Déu pera arrebatarli l' ànima que ja es seva... mira á son interior y sent la veu de sa consciencia que li diu: «has

errat lo camí de la veritat... sols te resta 'l sepulcre y l' infern... ves, malehit, á la mansió que t' has fabricat ab los teus pecats...» Y entre convulsions espantoses, agonía violentíssima, angunies y desesperació inesplicable, espira 'l pobre pecador... ¡Oh, qué espantosa es la mort del pecador!

Després de mort portan lo seu còs á la sepultura y desapareix sa memoria ab la mort... lo món segueix divertintse... y aquesta ánima infelís es abrasada en les eternes flames del infern. *Sic transit gloria mundi.*

ALMOYNES

No convé esperar á ferles en la hora
de la mort.

No esperéu la darrera hora pera fer obres bones. Moltíssimes persones se fan ilusions sobre aquest punt, volguent tranquilisar sa consciencia y justificarse per les poques almoynes que distribueixen als pobres durant sa vida, dihent que ja ho supliran ab abundor en son testament. Mes, ¿quín mérit tindrà aixó aleshores? ¿quina generositat hi haurá en donar lo

que un no pot emportarsen al altre món, que ja no ho pot gosar, y que es indispensable que deixi en la terra? Déu te més en compte les disposicions ab que 's dóna la almoyna, que no pas lo valor de la meteixa. La lliberalitat dels que están á punt de morir-se, més s' ha d' atribuhir á la necessitat de deixarho tot, que no pas á sentiments piadosos. Procurèm, donchs, no incórrer en aquest error, per desgracia molt comú; fem les almoynes nosaltres meteixos com devém, y no les confiém á persones estranyes.

¡Quántes persones hi ha que no socorren als necessitats durant la vida, y fins los tractan ab duresa y crueltat, y no obstant deixan moltes al-

moynes en sos testaments á fí y efecte de que després de morts los tingan per verda-ders amichs dels pobres. Es molt duptós que ses intencions sigan pures y que aquelles deixes pera obres de caritat y misericordia sigan inspirades per l' amor de Déu. Aquestes persones no donarían rès, fins en son últim instant, si poguessen gosar més temps de la seva fortuna. Pero no podentsen emportar les seves riqueses, prenen consell de la mort pera cubrir la ignominia de sa conducta y satisfacer lo desitg de la vanagloria.

Deixarem parlar sobre aquest important assumpto al més consciensut teólech de tots los oradors cristians: «Es precis, nos diu lo P. Bourda-

loue, fer la almoyna en lo temps en que puga sernos útil pera la salvació, sens esperar á la mort ó després d' ella. Aquest es un punt de gran transcendencia que no 's pot deixar de recomanar ab eficacia. ¿Quín mérit tindrán davant de Déu les almoynes otorgades pera després de la mort, y quín fruyt poden produhir que siga comparable al que haurían merescut fetes en vida? ¿Es manifestar á Déu nostre amor, donarli part de nostres béns quan no estém ja en estat de possehirlos, y que perque la mort nos los arrenca violentment ja no son propiament nostres?

»Tal home, se diu, ha donat molt al morir; mes en veritat rès ha donat, puix si bé es

cert que ha fet bones disposicions, ha disposat de lo que ja no podia retindre; que si hagués pogut emportarsho, ni Déu ni 'ls pobres alcansarían cap participació. ¿De qué 'ls hi servirán als tals aquestes almoynes, y quín profit ne treurán? Perque es de fé que totes nostres almoynes després de la mort ja no tenen virtut pera salvarnos; poden, sí, aliviar nostra ánima en lo purgatori, pero en quant á la salvació son obres estérils: lo negoci de la salvació está ja decidit, y la sentencia es sens apelació. No obstant, richs del sigle, la gran virtut de la almoyna pot contribuir á vostra eterna felicitat. Si aquell rich hagués fet durant sa vida una part de les almoynes que deixá en son tes-

tament, haurían pregat per éll y merescut la gracia de la conversió, segons lo llenguatge de la Escripura; perque no son tant los pobres, com la almoyna meteixa la que prega per nosaltres: *Conclude elemosynam in sinu pauperis, et ipsa exorabit pro te.* Que 'l pobre pregue ó no pregue, la almoyna prega sempre independentment del pobre; pero pregaria en vá després de la mort per la conversió del que la disposá, ja que va passar lo temps oportú. En vá reclamaría per ell la Misericordia divina, puix que ja no es temps de misericordia.

»La conseqüencia que de aixó se segueix es la gran lli-só que 'ns dóna sant Pau: *Dum tempus habemus, operemur*

bonum. Si estimám á Déu y 'ns estimám á nosaltres meteixos, fém bones obres mentres tením temps, sens que aixó vulga dir que no les haguèm de fer en la hora de la mort. Los fidels d' altres temps tenían la llohable costúm de nombrar á Jesucrist herèu de sos bens. No obstant, no oblidém que les bones obres fetes en vida tenen molt diferent valor, perque mentres dura aquella, Déu derrama ab abundor ses gracies, y crida fortament á la penitencia. Un dels medis més eficassos pera disposarlo á nostre favor, es enviarli mitjansers que intercedescan per nosaltres, se comprometan á alcanzar la nostra conversió, y ab aixó 'ns santifiquém y salvém. Causa admiració algunes ve-

gades veure á grans pecadors cambiar repentinament de vida: á llibertíns é impíos renunciar á ses costums y donarse á Déu: á còrs empedrehits ferse dócils á les veritats eternes; á impenitents de molts anys, després d' una vida de dissolució, morir com uns sants; pero no es de estranyar que així succehesca, quan aquests pecadors, aquests impíos, llibertíns, empedrehits é impenitents van ser caritatíus ab los pobres; donchs es lo cumpliment de les promeses de la Escriptura, la afirmació de les paraules de Jesucrist y la benedicció de la almoyna. Aquests cambis tan sols se poden verificar, fent Déu miracles; y 'ls fa pera recompensar la almoyna; es precís que Déu no

fassa valer sos drets, y que suspenga 'ls llamps de sa justicia; y la almoyna, per dirho així, es la que fa aquesta especie de violencia á la Justicia divina: tractantse dels interessos del pobre, y del rich que l'assisteix, Déu está sempre disposat á cedir tots sos drets. Davit deya que may vegé cap just abandonat: *Non vidi justum derelictum*; á lo qual podèm afegir que may se vèu cap rich generós y compassíu ab los pobres, que no s'hi vejan també en ell certs efectes de la gracia, que omplan de consol. Pero, al contrari, es molt comú veure á aqueixos richs avars é insensibles á les miseries del pròxim, viure sens fé y sens lley, envellir en sos desórdres, y morir impenitents; perque

segons la sentència del Esperit Sant, no hi ha misericordia pera aquell que no 'n té dels altres: *Judicium sine misericordia ei qui non fecit misericordiam.* Previnguèm, donchs, un judici tan terrible: despertèm en nostres còrs los sentiments de caritat cristiana, y, per medi de la almoyna procurem nos amichs que 'ns reban en la eterna benaventuransa.»

Fidels servidors de sant Joseph, siguèu misericordiosos segons vostres alcansos. *Si teníu molt, donèu molt; si teníu poch, donèu poch; però sempre de bona voluntat.* (Tob. IV, 9.) Feu vosaltres meteixos, y avans de morir, lo que voldríau encomanar á altres en vostre nom; perque si després de vostra mort cayèu

en los eterns suplicis ¿de qué us servirà en tan infelís estat la lliberalitat de vostre testament, la ostentació de vostres funerals, vostres almoynes ni 'l meteix sant Sacrifici? Siguéu generosos ab los pobres mentres vivíu, á fí de que no solzament vos sigan perdonats vostres pecats, sinó que creixent sempre en gracia, vos lliurèu de la eterna condemnació, y nets de tota taca, perseverèu fins á la fí en les bones obres. Feu ara bonament tot lo que poguèu fer, sens fiarvos de parents ni amichs; no confièu vostra salvació al pervindre, perque 'ls homens vos oblidarán més aviat de lo que pensèu. ¿No es millor pendre precaucions á temps y enviar anticipadament algún bé, que

no pas comptar ab la ajuda dels altres? Si no pensèu en vosaltres meteixos ara ¿cóm voléu que 'ls altres s'ocupen de vosaltres en lo temps esdevenidor?

Redimíu vostres pecats ab almoynes, mentres estèu en la flor de la edat y plens de salut. Quan se camina per un lloch fosch, ilumina més una atxa que 's porte al davant, que no pas moltes al darrera. Donèu vostres béns mentres sigan vostres, perque després de la mort, ja no serán vostres, y un altre será l'amo, que tal vegada disposará d'ells ab menos fidelitat de la que us penséu.

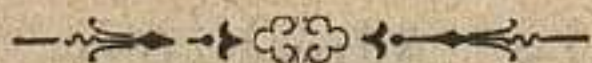
Deixarèu en lo món tot lo que es del món, y sols la misericordia us seguirá en la

mort. Si no 'n feu cas á la hora present, potser no tindreu altra companyia que vostres pecats, los quals vos precipitarán en un lloch terrible, del qual ni vostres almoynes tardanes, ni cap altre medi podrà lliurarvos, y vostra fí serà la mort del pecador.

UN DIA DE RETIRO AL MES.

I.—Importancia d' aquesta práctica.

Es gran locura la de molts cristians que retardan lo disposarse á morir bé pera quan estigan malalts de gravetat. ¿Qui 'ls ha dit á aqueixos tals que no escursará sos días una mort repentina? Y fins suposant que les malalties los hi advertescan que s'acosta sa última hora, no es certament aleshores la ocasió més apropósit pera disposarse á una santa mort; donchs, tro-

bantse 'l cós agobiat pel dolor, y estant l'ànima abatuda per la violència del mal, y presa de mil agitacions, no tindrán prou serenitat pera arreglar los negocis espirituals y temporals. Aleshores sols es temps de patir y no d'obrar. De consegüent, es indispensable prepararse pera la mort quan se té salut, quan un está en plé coneixement y se sent complerta la tranquil·litat d'esperit.

Hi ha dues maneres de preparació pera la mort: preparació remota, que es portar una vida cristiana, y preparació pròxima, que consisteix en rebre 'ls Sagraments y exercitar-se en los actes de les virtuts cristianes propies d'aquell crítich instant.

La primera preparació es obra de tota la vida, la qual hauria de ser com un aprenentatge pera morir bé, així com, segons Tertuliá, la vida dels primitius cristians era un aprenentatge del martiri. «La filosofia y la ciencia dels cristians es viure bé y morir bé,» diu sant Geroni.

Pero es molt difícil viure sempre ab tota la puresa ab que voldríam haver viscut en la hora de la mort; ja que, sent molt estret lo camí del Cel, es molt fácil desviar-se una mica d'ell, enredant-se en mil viaranys enganyadors. Per lo tant, havèm de detindrens tot sovint pera examinar si seguim fidelment lo bon camí. Los més útils y fermes propòsits se debilitan ab facilitat si

no procurèm renovarlos ab frequència; los sentiments de fé s' esborran poch á poch, lo fervor va minvant, una funesta rutina s' introduheix en les accions més santes, y cayèm, sens advertirho, en la tebiesa ó en un estat encara molt més perillós.

Un día de retiro cada mes, si som fidels en practicarlo, es un gran preservatiu contra aquests perills y 'l medi més segur y eficás pera reanimar l'esperit de fé y fernos entrar dintre de nosaltres meteixos. Encara que no servís sinó pera recordarnos més vivament lo pensament de la mort, sería per aixó sol un medi molt eficás pera alentarnos en la pietat y desprendrens de totes les criatures.

Estiguèu preparats, perque á la hora que menos pensarèu vindrà 'l Fill del home. Aquest avís ha sigut donat á cada hù de nosaltres, qualsevol que sia nostra edat y condició.

No obstant sempre 'ns troba desprevinguts, perque pen sèm que encara no hem de morir. Y ¿d' ahón procedeix aqueixa cega confiansa de que tindrèm llarga vida? De que la estimèm ab passió. Y ¿per qué 's vol allunyar tant la mort? Perque no s' estima 'l regne de Déu ni les grandeses de la vida eterna. ¡Oh hòmens, que teníu lo còr plè d' afectes mundanals, y no sabèu aixecarvos sobre la terra, en la qual, segons dihèu, sou tan miserables! Lo verda-der modo d' estar disposats pera l' últim moment, es em-

plearlos bé tots y pensar sempre en ell.

Es precís pensar en la mort y preparar-se á ella, no d' una manera trista que abate 'l còs y minve la salut, sinó separant lo còr de totes les coses de la terra; humiliant-se per les més petites faltes, ab eficás propòsit de la esmena; estant sempre en la presencia de Déu; sent dòcils y suferts en la enfermetat; deixant-se dirigir per les inspiracions de la gracia, y procurant, en fí, morir continuament pera nosaltres meteixos, abans que vinga la mort corporal.

La consideració del últim fí, no sols no causa turbació, sinó que modera les passions y es fidel consellera en tots los successos de la vida. Tingám en

bon ordre los assumptos espirituals y temporals, cumplim tots los devers ab la exactitut propia d' un cristiá que comprèn la necessitat de morir bé, y aquest pensament saludable será un manantial de llum, de consol y d' esperansa.

No es pas la mort lo que havèm de témer, sinó 'l ser sorpresos per ella. «*No temèu, diu sant Agustí, no temèu la mort de la que no pot lliurarvos lo temor; temèu lo que jamay podrá succehirvos si la temèu sempre.*»

Es gran error lo d' aquells que, invertint lo verdader ordre de les coses, temen ab covardia la mort, fins al punt de no atrevirse á pensar en ella, y no temen la sorpresa que 'ls hi causarà si viuen en un temerari oblit de tan gran perill.

II.—Método pera 'l día de retiro.

Ab lo que havèm dit se comprèn quin profit espiritual se 'n pot traure de destinar un día cada més pera reflexionar sobre nostra mort, la qual práctica seguían los Sants y la segueixen també tots aquells que miran ab interés lo negoci de la salvació, y que ha produhit sempre maravellosos fruyts. A fí y efecte d' evitar la monotonía y recordar oportunament y sens violencia nostre darrer fí, qual consideració es lo millor presservatiu contra tota classe de culpes, fins les més lleugeres, convé subjectar tots los exercicis d' aquest día á un método fácil y profitós. Procurarèm, donchs,

nodrir nostre còr de sentiments d' humiliació y penitencia, é inspirarnos en generosos afectes de confiansa, resignació y abandonament de nosaltres meteixos en les mans de Déu, aixecant l' ànima á aquest son centre ab los més vius desitgs d' unir-se á Ell, y d' amarlo en lo temps y en la eternitat.

Si no 'ns fós possible confessarnos en lo matí d' aquest día, fémho la tarde abans ab gran dolor, còm si hagués de ser la darrera vegada, acusantnos ab sinceritat y entera exactitut de les faltes comeses durant lo més, y repetint en general la acusació de totes les de la vida.

Quan nos despertèm al matí considerèm que aquest día 'ns

lo concedéix Déu pera arreglar comptes ab Ell y posar en ordre 'ls negocis de la conciencia. Després d' havernos llevat, figurem nos que 'ns diu Nostre Senyor Déu: *Anèu á posarvos baix la protecció de Joseph; implorèu de tot còr son patrocini, y no ho duptèu, per sa mediació 'm complauré en inspirarvos tot lo que us convinga fer pera morir, no sols en la meva amistat y gracia, sinó també en los brassos de mon celestial amor. Posèm nos, donchs, baix la protecció del gloriós Patriarca, patró y protector dels agonitzants, á fí de rebre del Cel, per sa mediació, les llums necessaries pera emplear bé aquest día, é invocantlo ja desd' ara pera aquell moment decissiu de nostra sort.*

Si no 'ns havèm confessat lo día abans, examinèm ab es-
crupulositat nostra consciencia.
Donèm tot seguit gracies á
Déu per lo temps que bonda-
dosament nos concedeix pera
poder guanyar lo Cel ab la
práctica de les bones obres,
fent un acte de conformitat á
sa voluntat divina; acceptant la
mort de la manera y en la hora
que siga de son beneplácit y
demanantli son auxili per a que
aquest día no 'ns siga infruc-
tuós. Després de fet aixó 'ns
dirigirèm á rebre 'ls sants Sa-
graments com si fós la última
vegada.

Assistím ab devoció á la san-
ta Missa, y si en ella no com-
breguèm sacramentalment,
fém al menos la comunió espi-
ritual, però en un y altre cas

en forma de viátich. Mentres lo sacerdot diu la confessió, fém un acte de contrició de tots los pecats de la vida, acusantnos d'ells davant de Déu. Recorreguèm ab viva fé á Jesucrist demanantli que ab la seva sanch preciosa rente totes les taques de nostra ánima que está ja en gracia per la confessió. Diguemli ab lo Rey penitent: *Senyor, rentèume més y més de mes iniquitats, y purifiquèume de tota taca de pecat, á fí de que tinga avuy l'honor de rébreus ab còr pur y l'ánima santificada per vostra gracia.* D'aquesta manera 's continuaran fent altres actes de contrició, de fè y de confiansa en los mérits de la sanch de Jesucrist, pera purificarse tot lo possible y disposar l'ánima

á que siga digna del diví Salvador. En la comunió considerém la gran dignació de Jesucrist al visitar á l' ánima en forma de viátich pera ser *sa vida, son camí* y guía á la eternitat, presentarla á son Pare celestial, y *ser son advocat prop d' Ell*. Pera aixó renovèm los actes d' amor, de desitg y de reconeixement que la consideració de tanta bondat haurá excitat en nostre còr.

Durant lo día tingám un ó més ratos d' oració mental, rebent, además, espiritualmente lo Viátich y la Extrema-unció y repartintho tot en les hores que sigan més oportunes. Si en nostra població se practican aquests exercicis en alguna iglesia, fém tots los

esforsos possibles pera assistir á ells; puix així 'n traurèm més profit, per la major eficacia que té la oració feta en comú, y al meteix temps donarem bon exemple al pròxim y nos enfervorissarem més y més los uns als altres.

En aquest dia convé que 'ns abstingám de visites y de converses que no sigan absolutament necessaries y que arreglèm los assumptos temporals, pera que no 'ns destorbe aquest cuydado en la hora de la mort. A la nit, havèm d' emplear algún temps en l' examen de la consciencia, llegint lo reglament que tingám format y prenent bones resolucions pera 'l pervindre.

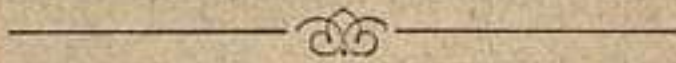
Abans d' anar al llit resèm la recomanació de l' ànima.

La fidelitat en cumplir aquesta piadosa práctica evita 'l ser sorpresos per la mort y supleix les disposicions pròximes que potser no hi hauria temps de fer en aquella hora. Si 'l desitg del baptisme té la virtut de suplir la seva recepció real y salvar á un catecúmeno, ¿no tindrà també 'l mateix efecte lo desitg de rebre 'ls últims Sagraments? ¿No podem creure que Déu, en recompensa de nostra fè moguda per la caritat, nos concedirà les gracies que ván unides als Sagraments que desitgèm, acceptant nostra bona voluntat y la preparació de nostre esperit y de nostre còr, y suplint així la seva recepció efectiva, quan algún accident nos prive de tan gran ditxa?

ALTRA ORACIÓ A SANT JOSEPH.

HIDELISSIM y gloriós sant Joseph: ¿á quí sinó á Vos dech acudir pera alcanzar de Jesús y María la gracia de morir santament, ja que se vos ha donat poder pera afavorir en tota necessitat á tots los que vos invocan ab fervor y confiansa? Sént, donchs, lo morir santament nostra més gran necessitat, pera aquell tránsit especialment vos elegesch per mon protector y ad-

vocat. Y com convé preparar-nos abans que arribe tan crítica hora, vos suplico ab tota la meva ànima, que, així com Vos tan cuydadosament vos disposàreu á la mort, així 'm dispensèu vostra protecció y amparo, pera emplear profitosament aquest día de retiro, fent una confessió tan sincera, humil y dolorosa com si 'm trobés ja pròxim á passar á la eternitat; combregant ab lo meteix fervor ab que voldria ferho en aquella hora; rebent en esperit la santa Unió, ab tal fervor, que 'meresca quedar completament purificat de mes culpes; y trayent de la meditació de la mort resolucions tan fermes, que sia á imitació vostra, just y exacte en fer la voluntat divina y

seguir ses inspiracions. Féu que jo cumplesca ab tota fidelitat la missió y les obligacions que 'l Senyor m' imposa en lo meu estat actual, á pesar dels obstacles que 'l món, lo dimoni y la carn, y fins la meva voluntat capritxosa, m' oposen, pera que tinga la dita de morir en los brassos de Jesús y de María, y benèhit per Ells com Vos, no sia jo condemnat á la eternal perdió, sinó que puga gosar de Déu per los sigles dels sigles. Amen.

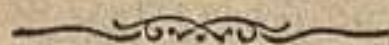

REGLES

DE

Sant Joan Crisostom

PERA LA BONA MORT.

PERA encertar d' una sola vegada en la difícil é important ciencia de morir bé, convé exercitarse en ella tota la vida; puix les faltes que 's cometen en aquest punt no 's poden reparar. Sant Joan Crisostom, donant les regles de la vida cristiana y volent ab elles preparar les ánimes piadoses pera la mort, fá consis-

tir aquesta preparació especialment en tres coses, que son: la persuassió de la mort, la vigilancia contra la mort, y la ciencia pràctica de la mort, tres disposicions que tenen entre si rigorosa correlació. Pera preparar-se á la mort, diu aquell sant Doctor, es necessari: 1.er persuadir-se de que infaliblement havèm de morir; 2.^{on} vigilar continuament pera no ser sorpresos per la mort, y 3.er fer de la meteixa vida, ja sia per la reflexió ó per la pràctica, un exercici continuat y còm un aprenentatge de la mort.

PIADOSOS AFECTES

PERA AUXILIAR ALS AGONITZANTS.

De fè y adoració.

DÉU meu y Senyor meu!
Conech que s'acosta
pera mí la hora de la mort,
moment terrible en que la
meva ànima se presentarà da-
vant de vostre tribunal diví
pera ser jutjada de tots los
pensaments, paraules y obres.

¿Què faré per encertar en lo
perillós pás de la mort? ¿Què
faré, Déu meu, pera morir ab

la mort dels justos que está plena de consols, alegríes y dolsures? ¿Què faré, Jesús meu, pera que la meva ánima sía en vostre tribunal jutjada favorablement?

¡Oh diví Senyor! Crech fermament que Vos sou un Déu infinit en vostre sér, un en la naturalesa y tres en les persones; que premièu als que moren en vostra gracia ab les dolsures inefables de la gloria eternal, y castiguèu als infelissos que moren en pecat mortal, ab les sempiternes penes del infern.

Crech també que Vos sou un Déu eternal, immens, totpoderós, incomprendible, inefable y de majestat infinita.

Jesús meu dolcíssim, jo crech que Vos sou com á Déu

lo Fill unigénit del Etern Pare, y com á Home lo Fill unigénit de la immaculada Verge María. Estich conven-sut de que si jo ploro 'ls meus pecats y 'ls detesto de tot còr, Vos me 'ls perdonarèu per nombrosos y grans que sían.

Crech ab tota fermesa, Déu meu, tot lo que creu nostra santa mare la Iglesia catòlica, apostòlica, romana, y ho crech perque Vos, que sou la summa Veritat, així ho havèu revelat.

¡Déu meu, Déu meu! ¡ay de mí que he viscut de tal modo com si no hagués tingut fè sobrenatural de vostres divines veritats!

Solícit Pastor de la meva ànima, confesso que he errat com una perduda y desgarría-

da ovella; pero ja que Vos ab vostra Sanch preciosíssima, m' havèu redimit, vos suplico que 'm salvèu.

Jo me he apartat de Vos, ja ho veig, y he seguit los enganys y plahers mundanals. Confesso que he sigut molt ingrati.

En compte de reconèixer vostra infinita bondat y amor envers los hòmens y en lloch d' apreciar vostres tendres aspiracions, he sigut lo més ingrati á vostres beneficis y gracies divines, y me he entregat al mal. Déu meu, ho sento de tot còr y 'm pesa en l' ànima d' havervos ofès y agraviat. Senyor, perdonèume en aquesta terrible hora de la mort.

Salvador de la meva ànima: es tanta la vostra misericordia

que encara 'm concedíu temps
pera plorar amargament mos
pecats y pera poder alcansar
lo perdó de tots ells.

De esperansa.

¡Oh bon Déu! Encara que jo
soch tan malvat y per mes
culpes no meresch vostra pie-
tat y clemencia, no obstant es-
pero que usant Vos de vostra
misericordia infinita me per-
donarèu y 'm donarèu la gloria
eterna.

¡Jesús del meu còr! confiant
jo en vostra misericordia, es-
tich animat ab l' auxili de vos-
tra gracia á esperar lo perdó
de tots mos pecats per grans
que sían: salvèume, bon Je-
sús, en la hora de la mort.

¡Oh Pare Etern! vostra misericordia es infinita com també es infinit l' amor que teníu als hòmens: oblidèu, donchs, mes culpes y salveume per vostra paternal clemencia.

¡Redemptor de la meva ànima! que pera salvar al home, vos dexáreu clavar gustós en lo sant arbre de la Creu, y patint crudelissims dolors acabáreu vostra preciosa vida, espero que 'm donarèu la gloria immortal per tants mèrits vostres.

Ja sé que pera salvarme sofríreu tristeses, afliccions, ignominies, torments y per fí de tot aixó moríreu en la Creu per mon amor; per lo tant espero que 'm salvarèu.

Sent Vos, dolcíssim Jesús en quant á home, la hermosu-

ra y l' honor de totes les criatures, y en quant á Déu igual á vostre Etern Pare, espero, ja que per mon amor vareu venir al món y vareu patir amargues penes, dolors y afronts, que per aquests vostres mèrits podré gosar per tota la eternitat de vostra hermosura en lo cel.

Pera pujar al cel, Jesús meu amantíssim, derramareu abundants llágrimes, suhareu sanch y morireu com un criminal en l' ignominiós patíbul de la Creu, condemnat á mort com á malfactor: tot aixó m' anima, oh Redemptor meu, á esperar de Vos lo perdó de totes mes culpes.

No satisfet Vos, amabilíssim Salvador meu, d' haver baixat per mon amor del cel á

la terra y de quedar sumergit en un mar de penes y dolors fins á morir en una creu entre dos lladres pera salvarme, ara 'm convidèu amorosament al perdó, dihentme: Converteixte á Mí, que Jo 'm convertiré á tú. Vos agrahesch, Déu meu, aquests grans beneficis y 'm vull aprofitar d' ells, y per l' amor que 'm teníu espero veureus ben prompte en lo cel.

Ja que Vos sou lo divinal Mestre, ensenyáume 'l verda-der camí, iluminèume en mos passos pera que vos estime y trobe y pera que jamay minve la esperansa que ara tinch posada en Vos.

Escoltèume, altíssim Senyor, perque vull dirvos que 'ls esperits infernals me

mouen guerra y volen que jo no tinga confiansa en Vos, dihentme que pera mí no pot haverhi salvació, puix soch tan gran pecador. Mes jo no faré cas de aquestes sugestions malignes é infernals, y confiant en l' auxili de vostra divina gracia, sempre esperaré en Vos; puix sou mon Redemptor y Salvador adorable, y si bé 'ls meus pecats son grans y nombrosos, infinitament més gran es vostra bondat y misericordia.

Si Vos havèu perdonat y havèu salvat á tants y tan grans pecadors, ¿no 'm será lícit esperar de Vos també 'l perdó pera mí? Jo confío en Vos y espero que 'm salvarèu, ja que Vos sou l' únich y verdader Salvador del món.

¿Qui s' hauría pogut imaginar que aquell gran pecador Dimas, lo bon lladre, fós merixedor, en los últims moments de sa vida, de que Vos lo perdonesseu y li prometesseu que aquell meteix día estaria en vostra companyia en la gloria?

Y jo, ¿no podré confiar en Vos, per mes que vos hage agraviat y ofès tants cops? Si, espero, que Vos me perdonareu, Pare celestial.

¡Oh Espós amantíssim de les ànimes! Vos perdonáreu y salváreu á sant Pere, á sant Pau, á la Magdalena, á sant Agustí, al Bon Lladre y á altres grans pecadors perque ploraren sos pecats. També jo confío y confiaré fins á la mort, que 'm perdonaréu,

puix que ja ploro amargament tots mos pecats y vos dich desde 'l fóns del meu còr que 'm pesa una y mil vegades d' haver vos ofés y agraviat.

De caritat.

¡Oh Amor infinit y diví imán de mos amors! Tant de bó que no m' hagués apartat may de la vostra amistat, ni m' hagués separat may de la vostra dolsa companyía!

Anima meva, ¿per qué no t' abrasas en lo foch del amor diví, del amor de Jesucrist? ¿Per qué he sigut tan ingrát á un Senyor infinitament bò y amable?

¿Què voléu de mí, dolcíssim Jesús? Aquí teníu mon còr

encés en vostre amor divinal.
Per Vos suspira mon còr.

Vos, Senyor, sou la font de tots los béns y sou lo mar immens de bondat infinita; afeuguèu mon còr en les aygües de vostre amor pera que sempre vos estime.

Vos amo, Senyor meu, sobre totes les coses, ab un amor ardent; vos amo ab tot lo còr, ab tot mon enteniment, ab tota l' ànima y ab totes les forces. Encara vos voldria amar més si fós possible.

Veig que es temps perdut aquell que no l' he empleat en amarvos y servirvos. Mes ara, si que de debó vos estimo y estimaré sempre. De tot còr detesto 'ls pecats; voldria esborrar del llibre de la meva vida los dies en que vos he ofés y agraviat.

Quan dono un cop d'ull á les meves culpes passades y als dies y anys perduts, lo còr se 'm parteix de dolor y considero que jo he sigut vostre enemich y un ingrát á vostra bondat y amor: mes ara, encengáu mon còr pera que ab actes d'amor envers Vos, satisfassa pel temps mal empleat.

¡Oh Jesús meu, Amor meu, Redemptor meu y tot mon bé! Jo m'entrego del tot á Vos perque sou infinitament bò, y aixó ho faig perque estich agrahit de vostres inestimables fineses y beneficis.

Vos oferesch, oh Déu del meu còr, tot lo meu sér, lo meu cos ab sos sentits, la meua ánima ab ses potencies, los meus pensaments, afectes, pa-

raules y obres, tots los dolors y molesties de la meva enfermetat, totes les angunies, agonies y suhors de la meva mort y tot alló que 'm pot pertányer. Vull que tot servesca á la major honra y gloria vostra, ab perfecta conformitat á vostra voluntat santíssima, y en satisfacció de totes mes culpes y pecats.

Actes de dolor y súplices á Jesús.

Apoyat jo en vostra bondat y misericordia infinita, oh Déu meu, espero convertirme á Vos per medi d' un gran dolor de mos pecats y confío que me 'ls perdonarèu.

Tinguèu en compte que jo no sé convertirme á Vos sens

vostra gracia divina, per lo tant, concedíumela, Salvador y Pare meu amorosíssim, pera saber plorar amargament mes culpes y pecats.

No 'm desamparèu, dolcíssim Jesús, ni m' apartèu de Vos. Feu que jo m' aprofite de la copiosa y preciosíssima Sanch que per mí derramáreu tan amorosament, á fí de poder gosar algún día de vostra amable companyía en la gloria eterna.

¡Clementíssim Redemptor meu! ¿Ahón volèu que jo 'm dirigisca sinó á Vos que sòu lo camí, llúm y guía, lo metge més sabi y amorós de les ànimes? Iluminèu la meva ànima, guieula, cureula, ampareula, defenseula y salveula per vostra gran misericordia.

¿No us es á Vos molt fácil lo perdonarme ara, mentres que jo deteste 'ls meus pecats, y concedirme vostra gracia, y després de la meva mort fer-me pujar á la patria celestial? Si que es fácil pera Vos, y tan fácil, Déu meu, que basta solzament un acte de vostra voluntat. ¿Y sería possible, Senyor de les misericordies, que 'm neguésseu lo perdó, la gracia y 'l cel? Confío que no.

Mirèu, Déu meu, ab compassió y misericordia lo meu còr contrit y humiliat, puix que 'm sab greu havervos ofès.

¡Que boig he sigut ofenent á mon Déu, á mon Criador, á mon Redemptor y mon Pare! Mes, Senyor, ja sortirá tot desguida de mon pit una sen-

tida exclamació y gemech, que será efecte y fruyt d' un dolor intens.

Pare meu, dolsissim Jesús, Vos sòu lo pastor vigilantissim de la meva ànima. Continuèu vostres cuydados pera que no 'm perda y condemne; siáu ara y sempre la meva guía y amparo.

¿Qué has fet, ànima meva? ¿á qui has ofès? Mira que has ofès á un Déu d' infinita majestat y Rey de reys, has ofès á un Princep suprèm y totpoterós, de tota bondat y perfecció. Me pesa de tot còr.

¿Será possible que no us mogan á llástima y compassió les meves miseries? ¿será possible que no us fassan ablanir vostre còr les llágrimes que 'm fa vessar lo dolor que

tinch dels meus pecats? Compassió y perdó, Pare meu.

Espós de la meva ànima, no 'm condemnèu; donchs, encara que sé que mes culpes mereixen etern càstich, també sé que poden rentarles les llàgrimes de contrició. Acceptèu, Senyor, mon plor y conduhiu-me tot seguit al cel.

Estich observant que 'ls pecats meus demanan venjansa á Vos contra mí. Pero, Pare meu misericordiós, feu que aqueixos clamors queden sofocats pels crits del dolor y sentiment que tinch d' haver pecat, per ser ofenses contra Vos, y pels clamors de vostra gran misericordia que implo-ro ab tota humilitat.

Confesso, Senyor, que teníu tota la rahó al estar indignat

contra mí, puix mentres Vos m' estimavau, jo, vil cuch de la terra, no feya més que oféndreus; quan Vos amorosament me cridavau, jo feya 'l sórt á vostres veus; si Vos volíau iluminarme y guiarme pel camí dret, jo, cego y errant, anava seguint los precipicis, y encara que Vos me brindesseu ab lo perdó, jo ab la meva ingratitut y obcecció, feya més y més grans peccats. Sento, Pare meu, aquesta indigna conducta meva y vos demano que, per vostres mèrits, me perdonèu.

Desd' ara vull reconciliarme ab Vos, oh Déu meu, no vull apartarme may més de Vos, puix ja ploro ab llágrimes de mon còr la meva ingratitut y l' haverme desviat de Vos,

y us dich que 'm sab greu del fóns de la meva ànima d' havervos ofès y agraviat; may més pecar, may més ofendreus, Amor meu y Vida meva.

Ara que conech quan grans son mos pecats, voldria que mos ulls derramessen llàgrimes de sanch pera plorar continuament lo gran atreviment d' havervos ofès ab tantes culpes y d' havervos afrontat, atormentat y crucificat tantes vegades, renovant los torments y les injurries que per mí patireu en vostra santíssima passió y mort.

Féu, Jesús meu, que aquesta ànima que redimireu á costa de tants dolors y penes, aquesta ànima per la qual deramareu vostra Sanch pre-

ciosa, que es d' infinit valor, no 's perda pera sempre.

A imitació de sant Pere, ploro amargament la desgracia d' havervos negat, sinó ab les paraules, ab les obres; espero que aquestes llágrimes que rajan dels meus ulls farán de manera que Vos me dongáu una carinyosa mirada com vareu fer ab sant Pere, y que 'm perdonarèu també, donantme després la gloria eternal.

¿Qué vás fer, ánima meva, quan vás pecar greument? ¿Que no sabías los terribilissims cástichs que 't mereixías? Per cada pecat mortal mereixías que Déu t' hagués llansat al infern. ¡Quína bogeria y ceguera, ánima meva! No obstant, arrepenhimnos y Déu nos perdonará.

Totes les vegades que jo pecava mortalment merexia estar en un llit espantós y abra-sat de foch, mereixia estar encès tot lo meu còs d'aquell esperit abrasador. Si considero aquesta veritat, ¿será possible que cayga altra vegada y que no m'arrepentesca d'haver pecat? Sí, Déu meu, me pesa d'havervos ofès, y per l'amor que 'm teniu espero que 'm concedirèu lo perdó y que 'm portarèu á la gloria.

¿Què severissim y recte es lo judici particular que se m'espera! ¿oh si t'hagués tingut sempre present, puix que de tú depèn ó una eternitat de pena ó una eternitat de gloria! Misericordia, Déu meu, no mirèu mes grans iniqui-

tats; mirèu lo que per mí sufríreu y féu que la meva sort siga felís.

¡Quína bogeria era la meva quan vivía olvidat d' un examen tan rigurós, com ho es lo del judici particular, al qual molt aviat he de compareixe! Pero Vos, Déu clementissim, encara 'm donèu temps pera esmenarme ab un verda-der dolor. Vos dich, donchs, que 'm dòl y pesa de tot mon còr d' havervos ofès y agraviat sols per ser Vos qui sou, Bondat infinita, y proposo, auxiliat de vostra divina gracia, may més pecar.

¡Oh, quíns torments, penes y dolors patireu Vos, Jesús meu, durant les tres hores que per mon amor estiguereu clavat en creu! Si d' aquest

modo us castigá l' Etern Pare, perque us constituíreu fiador dels pecats de tots los homens ¿quánt més dech ser castigat jo pels meus propis? ¡Ay, Déu meu, que aixó m' ompla de confusió! Pero ja que les meves obres no han sigut les que devían ser, admetèu en recompensa lo viu dolor que tinch de mes culpes.

¡ Poderosissim Jesús, bé de la meva ánima! Dongáume forses pera que sápigat resistir ab valor á totes les tentacions que 'm persegueixen y combaten. Féu que no mire ab massa afició los béns d' aquest món, sino que pel contrari, suspire sempre pels béns eternals y verdaders de la gloria.

Actes de sufriment, pàciencia y resignació.

¡Piadosísim Redemptor meu! Vos patireu moltes penes y tormentos pera que jo, que soch com un miserable pecador molt ingrát, tingués á quí imitar en lo valor y sufriment: per lo tant, amorosísim Jesús, sufriré ab resignació 'ls dolors y angunies de la malaltía y de la mort.

Ara veig y considero que la creu, la mortificació y la resignació en los treballs y penes d' aquesta vida miserable, son lo veritable camí per ahón se va al Cel, y que Vos sou la porta per ahón s' entra en aquella mansió dels benaventurats; per lo tant, accepto ab gust los dolors y afliccions que us dignèu enviarme.

Perdono de tot còr, á imitació vostra, tots los agravis, injuries, deshonres y desprecis que jo he rebut dels meus pròxims y us prego humilment me perdonèu les injuries y ofenses que ab mes culpes he comès contra Vos, Bondat infinita, y que 'm dongáu paciència en lo moment de la mía mort.

Concediume, oh Pare amantíssim, una santa paciència en la hora present y en la agonia de la mort. Doneume una constant resignació en los treballs que m' están oprimint y en los dolors que m' están molestant.

Jo considero que no está bé que veyentvos cubert per mon amor, de ferides é impropèris en la creu, vulga jo lliurarme

dels petits mals y dolors que patesch. Estich resolt á sufrirlos ab paciència, resignat á vostra santíssima voluntat. Enviáume, donchs, los treballs, penes é incomoditats que vulgáu, que desde ara 'm poso en mans de vostra adorable Providencia.

Lo que desitjo y us suplico ab tota l' ànima y ab lo més profons respecte y veritable resignació, es que adornèu la meva ànima ab l' incomparable joyell de la vostra gracia divina.

Vos prometerereu que tot lo que demanessem al Etern Pare en nom vostre, se 'ns concediría. Jo, donchs, bon Jesús del meu cor, plè de la més ferma confiansa, li demano y suplico en nom Vostre que 's

digne concedirme sufriment en les penes, resignació en les adversitats, perdó de les culpes, vostra gracia divina y finalment la gloria eterna.

Súplices á la Santíssima Verge María.

¡Santíssima Verge María, Reyna del cel y de la terra! ja que sou guía, llúm, refugi y amparo dels pecadors, á Vos acudo jo, afligit y miserable pecador, pera alcansar de la divina Misericordia les meves celestials pretensions y felicitats.

¡Oh clementíssima Verge y Mare meva amantíssima, recordeuvos que vostre Fill santíssim estant al punt de la mort, com en son últim testament, vos encomaná per fills

vostres á tots los pecadors; així donchs, divina Mare, jo que soch un d' ells, poso en Vos tota ma confiansa de que 'm portarèu á la Patria celestial.

¡Oh Mare de misericordia, Mare y advocada dels pecadors y agonitzants! no 'm desamparèu en aquesta tremenda hora, per més miserable y plè de culpas que 'm vegèu; puix que, si bé 's reflexiona, devèu Vos, Senyora, també á mes culpes lo gloriós títol que portèu de Mare dels pecadors.

Aquí teníu ¡oh Mare mía! á un fill vostre, encare que indigne, que humil, plorós y contrit vos demana vostra poderosa intercessió y patrocini pera netejarse bé de ses inmundicies y pecats.

Si Vos, que sou Mare de bondat, me girèu les espatlles y no feu cás de mos clamors y súpliques, ¿quí volèu que 's compadesca de mí, si, segons afirma sant Germá, ningú se salva sino per Vos? Compadiuvos, donchs, Mare divina, d' aquest indigne fill vostre.

¡Sagrada Verge y poderosíssima Mare de Déu! intercedíu ab vostre Fill diví pel perdó general de mos pecats, y alcansáume la gracia final, pera que després de la mort me concedesca la gloria eterna; si Vos li demanèu aixó, infaliblement lograré tanta dita, perque vostre Fill no nega lo que Vos li supliquèu.

Ea, donchs, piadosa Verge, Mare de Déu y Mare meva, mi-

räume ab ulls de clemencia y conduhume á la Patria celestial, que la meva ánima ja suspira per Vos, y mon còr se parteix de dolor y congoixa, al considerar que ha ofés á vostre Fili preciosissim, y també á Vos.

¡Oh Reyna dels ángels y consoladora dels afligits! si Vos notèu que jo no conech bé, ni detesto eficazment, ni amargament ploro mes culpes y pecats, ilumináume, Senyora, é instruiume pera que pugua coneixerlos, detestarlos y plorarlos com déch.

Tinguèu en compte que Vos sou, després de Déu, ma única esperansa, l' únich consol meu, l' únich refugi meu y l' únich remey meu. Ea, donchs, divina Senyora, assis-

tiume ab eficacia: y si esperèu que jo plore mes culpes, aquí teníu mon còr dolorós y arre-
pentit d' haver pecat, y que proposa fermament no pe-
car més, auxiliat de la divina gracia.

¡Oh benigníssima Verge María! ¡oh esperansa del món! En Vos, Senyora, des-
prés de Déu, poso tota ma es-
peransa y confío que en aques-
ta perillosa hora y sobre tot
en l' últim instant de ma vida,
no 'm desampararéu, ja que
vostre Fill se feu Home, y á
Vos Déu vos feu Mare, pel
meu bé y pera salvarme.

**Dolses aspiracions á María Immaculada pera 'l
malalt que vesteix l' escapulari blau.**

Ave María puríssima, Mare de misericordia; ja que tinch la ditxa de vestir l' hermós escapulari blau de cel de vostra Concepció immaculada, defen-sáume dels enganys del di-moni, mon crudel enemich, amparáume ara y en la hora de la mort.

¡Oh puríssima María, clementíssima Mare de pecadors! assistiume ab vostra poderosa intercessió pera que tinga una bona y santa mort, ja que porto vostre sant escapulari blau de cel.

María, Mare dels atribu-lats agonitzants, intercedíu per aquest fill vostre que ves-

teix l' escapulari blau de vostra Concepció sens mácula, á fí de que no cayga en poder dels dimonis y en les penes eternes preparades pera 'ls que moren impenitents; lliuráume, puríssima María, de tan fatal desgracia.

¡Reyna del cel y de la terra! Vos que sou Mare de pietat, usèu ab mí de misericordia en aquest dolorós tránzit de la mort, puix vestesch lo preciós y sant escapulari blau teatí: y féu que diga ara adolorit, que 'm pesa d' haver pecat y d' haver ofès á vostre santíssim Fill y Redemptor meu: si, me pesa, Déu meu, d' haver-vos agraviat; tingáu misericordia de mí, Senyor.

¡Oh María, concebuda sens mácula de pecat original, y

Verge Mare de Déu! ja que vestesch vostre rich escapulari blau, siáu mon amparo y refugi en aquesta tremenda hora de la mort; així ho espero, divina Senyora, de vostra maternal pietat y gran poder.

María puríssima, siáu la salut espiritual d' aquest fill vostre en la hora de la mort, puix que vestesch lo sant escapulari blau de vostra immaculada Concepció.

¡Oh dolcíssima María, alè dels mortals! esforsèu á aquest fill vostre, en la tremenda hora de la mort, ja que vesteix vostre sant escapulari blau, que es l' iris de salvació.

Siaume propicia en la hora de la mort, ja que tinch la honra de vestir lo sant escapulari de vostra Concepció sens mácula.

¡Puríssima Mare! per la soletat en que quedareu després del enterro de vostre santíssim Fill y mon Déu, patrocínáume en la trista soletat de la hora de la mort; feuho, Senyora, per lo sant escapulari de vostra Concepció immaculada que porto.

Vos, que 'm prenguerreu per fill al vestir jo vostre escapulari blau, dignáuvos, Mare piadosa dels affigits, reconéixerme per tal en la trista hora de la meva mort; y lliurèu la meva ánima dels enemichs infernals.

¡Oh puríssima Verge María, esperansa dels pecadors! ja que en vida he procurat guanyar pera mí y pera mos germans les indulgencies concedides als que vestèixen vostre

sañt escapulari blau, que ab tota honra porto, alcansáume ara indulgencia plenaria de tots mos pecats, mentres vos dich que 'm pesa de tot cor d' haverlos comès.

Súpriques als Sants.

Gloriosos Sants de la Cort celestial, que estéu extátichs y elevats en la intuitiva y clara visió de Déu y gosèu ditxosos y ab tota felicitat de son Sér divinal, de sa bondat y demés perfeccions; intercedíu per mí y presentéu á favor meu los infinits y abundantíssims mèrits de la passió y mort de mon Redemptor Jesucrist, y al meteix temps lo viu dolor que tinch d' haver ofès á tan suprema Magestat, á fí de que al-

canse 'l perdó de mos pecats, lo triomf sobre mos enemichs y moria en la amistat y gracia del Senyor.

¡Oh Sants advocats meus y de la meva particular devoció! ja que fins ara m' havéu dispensat vostra protecció y amparo, vos suplico fervorós y humil que no desistíu de patrocinarme y ampararme en la hora present y en la de la meva mort, fent que 'm sía favorable la sentencia final que se m' espera en lo rectissim tribunal de Déu.

¡Oh arcángel sant Miquel, princep soberá y valerós general de la celestial y angélica milicia, que gloriosament lluytareu contra Lucifer y sos seguidors, y humiliareu sa superbia y orgull! posèu pera

mí tota vostra intercessió poderosa, ja que teníu tant de valiment davant del Altíssim, y teníu l' honorífich encárrech de presentar les ànimes á Déu, á fí de que jo triomfe de mos capitals enemichs, que son lo món, lo dimoni y la carn; y féu també que la meva ànima sía presentada per Vos á mon Senyor Jesucrist y á la Santíssima Verge María en la gloria.

¡Angel de la meva guarda! ja que tot lo temps de ma vida havèu procurat iluminarme y encaminarme al cel, y may m' havèu desamparat, per més que jo m' haja apartat del verdader camí; ara es la major y la més crítica ocasió d' assistirme y guardarme de les astucies del enemich infernal: am-

paráume, donchs, Angel gloriós. Alentáume y donáume forses pera que jo deteste y abomine de tot còr tots mos peccats y no desespere de la infinita bondat y misericordia de Déu, ans bé, apoyat en los infinits mèrits de la passió y mort de mon Redemptor Jesús, espere fermament y logre la eterna salvació.

¡Oh gloriosissim Sant del meu nom y Patró meu molt estimat! recordèuvos del honor y ditxa que vaig tenir al rebre vostre sant nom en lo sacrament del Baptisme, siaume ara y sempre mon veritable padrí. Patrocináume fins que exhale l' últim alé de la meva vida, puix ja veyéu quant necessitat estich d' auxili poderosos: mentres tant

ploro vivament mos pecats, y 'm sab greu de no havervos imitat com devía, aprenent de Vos vostres admirables virtuts.

¡Oh Déu meu, Pare meu, Amat meu y tot mon bé! la meva ánima ja suspira per Vos; ja té ardentíssima set dels béns de debó, celestials y eterns: ¡oh quína ditxa y quína felicitat la mía quan gosaré d'ells y us veuré cara á cara!

¡Oh amabilissim y perfectissim Déu meu! jo us busco ab los mes vius desitgs, pera veure clarament vostre hermosissim rostre, que es la alegría dels ángels y de tota la Cort celestial, y pera amarvos perfectament ab un intensissim amor per tota una eternitat; així ho espero de vostra infinita bondat y misericordia.

¡Quín día será aquell tan felís en que lliure de la presó del còs, entraré en la Cort celestial á gosar per tota una eternitat de les delícies inefables y de celestials dolsures en companyía dels Benaventurats!

Dígam, ánima meva, ¿per què tens pòr y t'espantas de sortir d'aquest miserable còs? Surt, marxa, no 't detingas quan te cride ton Enamorat. ton divinal Espós: ¡quina complacencia pera la Cort celestial si mors en lo Senyor! Será incomparable, no ho duptes.

¡Oh ánima meva! mira que si acabas bé, aixó es, ab la mort del just, passarás molt alegre del miserable desterro d'aquest món seductor, á la

felís y ditxosa patria de la gloria, ahón viurás eternament.

Considera, ánima meva, que per medi de la mort deixarás de bona gana les amargues penalitats y miseries en que 't trobes violentment detinguda en aquest, y volarás felís y alegre pels espays á gosar de les més grans é imponderables felicitats y delícies de la gloria, la qual será ton centre y etern descans.

¿Qué es aquest món, oh ánima meva, sinó un diluvi de penes, un mar tempestuós d'afficcions y cuydados? Desprécial, donchs, y no 't recordes de sos béns transitoris; suspira únicament pels béns veritables y eterns de la gloria. ¡Anima meva! deixa y desprecia aquest còs, y no temas,

perque ja tens preparat lo premi de tos dolors, ansietats y fatigues; ja t' esperan los àngels ab melodiosos instruments pera rébret y celebrar la victoria y 'l triomf que ab la gloria del Senyor, reportarás del infernal enemich.

Jesús y sa Santíssima Mare están en lo cel, esperant que entres per les resplandents portes d' aquella santa y hermosíssima ciutat, desitjada patria dels vivents, anhelat y segur port de refugi; sí, allí t' esperan pera rébret ab gran goig y donarte celestials abraçades.

En lo cel, oh ànima meva, tindrás descans sens tenir cap pena. Allí tot es satisfacció, consol y alegría; allí tot es abundancia y riqueza; allí tot

es suavitat, fragancia y dolsura, tot es satisfacció, honor y grandesa, que may tindrán fí.

En lo cel, oh ánima meva, veurás al meteix Déu, cara á cara y 'l gosarás pera sempre; ¡quína ditxa!

En la gloria, oh ánima meva, veurás en dos tronos que lluhén més que 'l sol, á Jesús y á sa puríssima Mare María; ¡quína satisfacció!

En la Patria celestial, oh ánima meva, ab melodía inexplicable cantarás sempiternes alabansas á ton Criador en unió de tots los benaventurats; ¡quína alegría!

¡Ay ánima meva! en les eternals delicies de la gloria tot es alegría, satisfacció y goig. Allí 's disfruta de tot bé y no hi há rés de mal, allí regna una

eterna pau sens la més petita discordia y per tota una eternitat se gosa d'inefables é inmensas delicies y felicitats; ¡quín plaher, Jesús meu!

Dolces aspiracions pera quan lo malalt se troba en la agonía.

¡Jesús meu! ¡amabilissim Jesús! siau tot pera mí: siau mon Salvador; salváu la meva ánima pera sempre. Amparáume en aquest mar de penes y en aquest afflictíu tránsit de la mort.

¡Clementissim Jesús, Salvador meu! no 'm desamparéu en les mortals angunies que patesch.

Jo crech en Vos, y crech tot lo que creu la Santa Mare Iglesia católica, apostólica,

romana, perque Vos, veritat infalible é infinita, ho havèu revelat. ¡Oh Jesús meu! féu que no 's perda pera sempre la meva ánima; féu que pels infinits mérits de vostra passió y mort me salve; així ho espero, ¡oh clementissim Jesús! Per vostra bondat infinita y clemencia inagotable, per vostre imponderable amor envers los homens, tingáu pietat de mí, que ja us estimo de tot còr.

Per més que jo us haja ofès no deixaré d' esperar en Vos, ¡oh Jesús meu!

En Vos crech, en Vos espero, á Vos amo sobre totes les coses; me pesa de tot mon còr d' havervos ofés, sols per ser Vos qui sou bondat infinita, y proposo no pecar més ajudat de vostra divina gracia.

Confesso que jo he sigut la criatura més ingrata é infidel á vostre diví amor, á vostra bondat y á tants beneficis com m' havéu fet; jo he sigut l' infractor més obstinat de vostra santíssima lley. Pero, Senyor, rendit á vostres peus, plé de dolor, confusió y amargura, ja us demano perdó, y dich tot contrit y plorós, que 'm pesa en l' ánima d' haver-vos ofès per ser Vos qui sou bondat infinita.

**Dolses aspiracions al Sagrat Cor de Jesús
pera 'l malalt agonitzant.**

¡Santíssim Còr de Jesús, font de tota santitat! concedeume una santa mort.

¡Dolsíssim Còr de Jesús, principi de la verdàdera con-

trició! donèu dolor á la meva ànima en la hora de la mort.

¡Amabilissim Còr de Jesús, refugi segur dels pecadors! amparèu la meva ànima en la hora de la meva mort.

¡Còr de Jesús, alivi dels affligits! consolèu la meva ànima en la hora de la mort.

¡Dolsissim Còr de Jesús, esperansa segura dels agonitzants! salvèu la meva ànima en la hora de la meva mort.

¡Amantissim Còr de Jesús, alegria dels justos! omplíu ma ànima d'una santa alegria en la hora de la mort.

¡Adorable Còr de Jesús, refrigeri d'aquells que us estiman! visitèu la meva ànima en la hora de la mort.

**Fervoroses aspiracions al Dolsíssim Còr
de Maria Santíssima.**

Dolsíssim Còr de Maria, alivi dels atribulats; siau lo consol de la meva ànima en la hora de la mort.

Dolsíssim Còr de Maria, esperansa dels pecadors: siau lo port segur de la salvació de la meva ànima en la hora de la mort.

Dolsíssim Còr de Maria, salut dels malalts: siau la salut de la meva ànima en la hora de la mort.

Dolsíssim Còr de Maria, estrella brillant del mar d'aquest món: siau guia de salvació á la meva ànima en la hora de la mort.

Dolsíssim Còr de Maria, santuari del amor diví: infla-

mèu la meva ànima ab l' amor
diví en la hora de la mort.

Dolsissim Cor de María, ze-
lós de la salvació de les àni-
mes: salvèu la meva en la ho-
ra de la mort.

Dolsissim Cor de María,
font de pietat y clemencia:
mirèu ab ulls de misericordia
la meva ànima en la hora de
la mort.

Dolsissim Cor de María: per
lo dolor que patireu al peu de
la Creu, omplíu la meva ànima
d' una viva contrició en la ho-
ra de la mort.

**Aspiracions pera quan lo malalt se troba en
los últims instants.**

*NOTA. Aquí es quan se posa
en la mà dreta del agonitzant
una candela encesa de les be-*

nehides en lo día de la Purificación de María Santíssima.

Jesús y María, salvèu mon esperit.

Jesús y María, auxilièu mon esperit.

Jesús y María, protegíu mon esperit.

Jesús y María, amparèu mon esperit.

Jesús y María, en vostres mans encomano mon esperit; admetèulo entre vostres escullits.

¡Jesús y Déu meu! vos ofesch la meva ánima; vos dono gracias per haverla redimit; me pesa d' haver pecat; vos demano perdó d' havervos ofès; uniume á Vos, Déu y Salvador meu.

¡Dolsissim Jesús, Redemptor meu! crech en Vos, espero en

Vos y vos amo sobre totes les coses; me pesa d' havervos ofès sols per ser Vos qui sou, Bondat infinita.

A Vos acudo, Déu meu, á Jesús vostre Fill, á la Verge Santíssima y á la intercessió dels Angels y Sants; salvèume.

Desitjo guanyar totes les indulgencies concedides á les associacions á que estich inscrit, dihent: *Jesús*.

¡Déu meu! que moria 'l meu còs pronunciant jo 'ls noms dolsissims de *Jesús y María*.

Moro resignat; fassas vostra santa voluntat: Jesús y María, Jesús y María, Jesús y María, així sía.

Jesús y María, jo us dono 'l cor y l' ànima mía. (*Aixó 's repeteix varies vegades.*)

NOTA. *Mentres l' auxiliant diu les anteriors jaculatories, los circumstants resan la recomanació de l' ànima, que més endavant se trobará. Pero si no té temps de dirles totes perquè 'l malalt vá á finir, que 'n deixen algunes y sequesca dihent:*

Surt, ànima cristiana, d' aquest món ja que es aquesta la voluntat de Déu.

Pels mèrits de Jesucrist, ton Redemptor, oh ànima, siga en pau ton lloch, y goses tot seguit de les inefables dolçures de la gloria que ton Déu te té preparades.

Veníu, ditxosos moradors de la Patria celestial; rebèu aquesta ànima, posèula en la gloria, y féu per vostra intercessió, que ab vosaltres

gose de la eterna benaventuransa.

Rebèula, dolsissim Jesús, en vostres brassos. Perdoneu-li totes les culpes, Jesús salvador del món, y coloqueula entre 'ls justos per tota una eternitat: Amen, Jesús, Jesús, Jesús.

Tot seguit que haja finat, dirá 'l sacerdot auxiliant:

R). Subvenite, Sancti Dei; occurrite, Angeli Domini: *Suscipientes animam ejus: *Offerentes eam in conspectu Altissimi. V. Suscipiat te Christus qui vocavit te, et in sinum Abrahamæ Angeli deducant te. R). Suscipientes animam ejus: *Offerentes eam in conspectu Altissimi. V. Requiem æternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei. *Offerentes

eam in conspectu Altissimi.
Kyrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison: Pater noster...
✠. Et ne nos inducas in ten-
tationem.

R). Sed libera nos à malo.

✠. Requiem æternam dona
ei Domine.

R). Et lux perpétua luceat ei.

✠. A porta inferi.

R). Erue, Domine, animam
ejus.

✠. Requiescat in pace.

R). Amen.

✠. Domine, exaudi oratio-
nem meam.

R). Et clamor meus ad te ve-
niat.

✠. Dominus vobiscum.

R). Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Tibi, Domine, commenda-
mus animam famuli tui (*vel*

famulæ tuæ) N.; ut defunctus
(*vel* defuncta) sæculo, tibi vi-
vat: et quæ per fragilitatem
humanæ conversationis pec-
cata commisit, tu venia mi-
sericordissimæ pietatis abster-
ge. Per Christum Dominum
nostrum.

R). Amen.

RECOMANACIÓ DE L' ÀMIMA SEGONS LO RITUAL ROMÁ.

(Traducció del llatí.)

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Santa María. *Pregáu per éll*
(ó *per ella.*)

Tots los sants Angels y Arcán-
gels. *Pregáu per éll* (ó *per*
ella.)

Sant Abel. *Pregáu.*

Tots los chors dels justos.

Pregáu.

Sant Abraham. *Pregáu.*

San Joan Baptista. *Pregáu.*

Sant Joseph. *Pregáu.*

Tots los Sants Patriarques y

Profetes. *Pregáu.*

Sant Pere. *Pregáu.*

Sant Pau. *Pregáu.*

Sant Andréu. *Pregáu.*

Sant Joan. *Pregáu.*

Tots los Sants Apóstols y

Evangelistes. *Pregáu.*

Tots los Sants Deixebles del

Senyor. *Pregáu.*

Tots los Sants Innocens. *Pre-*

gáu.

Sant Esteve. *Pregáu.*

Sant Llorens. *Pregáu.*

Tots los Sants Martirs. *Pre-*

gáu.

Sant Silvestre. *Pregáu.*

Sant Gregori. *Pregáu.*

Sant Agustí. *Pregáu.*

Tots los Sants Pontífices y
Confessors. *Pregáu.*

Sant Benet. *Pregáu.*

Sant Francesch. *Pregáu.*

Tots los Sants Monjos y Ermi-
tans. *Pregáu.*

Santa María Magdalena. *Pre-
gáu.*

Santa Llucia. *Pregáu.*

Totes les Santes verges y viu-
des. *Pregáu.*

Tots los Sants y Santes de
Déu. *Intercediu per éll (ó
per ella.)*

Siauli propici. *Perdonáulo,
(ó perdonáula) Senyor.*

Siauli propici. *Ohiulo, Senyor.*

Siauli propici. *Lliuráulo, Se-
nyor.*

De vostra ira. *Lliuráulo, Se-
nyor.*

Dels perills de la mort. *Lliuráulo, Senyor.*

D'una mala mort. *Lliuráulo, Senyor.*

De les penes del infern. *Lliuráulo, Senyor.*

De tot mal. *Lliuráulo, Senyor.*

Del poder del dimoni. *Lliuráulo, Senyor.*

Per vostra Nativitat. *Lliuráulo, Senyor.*

Per vostra Creu y Passió. *Lliuráulo, Senyor.*

Per vostra Mort y sepultura. *Lliuráulo, Senyor.*

Per vostra gloriosa Resurrecció, *Lliuráulo, Senyor.*

Per vostra admirable Ascensió. *Lliuráulo, Senyor.*

Per la gracia del Esperit Sant consolador. *Lliuráulo, Senyor.*

En lo día del judici. *Lliuráulo, Senyor.*

Nosaltres pecadors. *Vos pregám que 'ns escoltáu.*

Que 'l perdonéu. *Vos pregám que 'ns escoltáu.*

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

ORACIÓ.

Rebèu, Senyor, á vostre sirvent (ó sirventa) en estat de poder esperar sa salvació de vostra misericordia. *R*). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent de tots los perills del infern, y dels llassos de les penes, y de totes les tribulacions. *R*). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent, com lliuráreu á Henoc y á Elías de la mort comú del món. *R*). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent, com lliuráreu á Noé del diluvi. R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent, com lliuráreu á Abraham de la ciutat d' Ur en la Caldea. R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent, com lliuráreu á Job de ses tribulacions. R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent, com lliuráreu á Isaac de ser ofert com á hostia per mans de son pare Abraham. R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent, com lliuráreu á Lot dels sodomitas y del incendi d' aquella ciutat. R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l' ànima de vostre sirvent, com lliuráreu á

Moisès de les mans de Faraó,
rey dels egipcis. R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l'ànima de
vostre sirvent, com lliuráreu
á Daniel del llach dels lleóns.
R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l'ànima de
vostre sirvent com lliuráreu
als tres jóvens del forn de foch
ardent y de les mans d' un
rey iníquo. R). Amen.

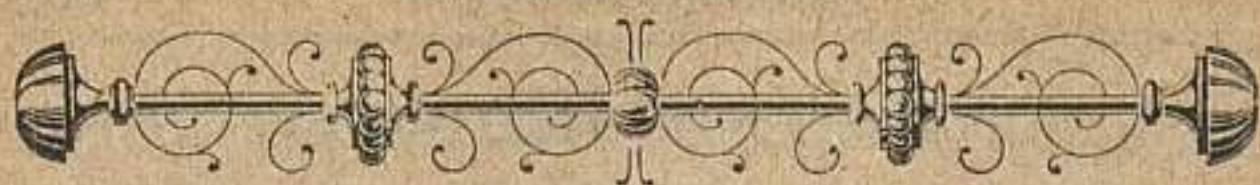
Lliurèu, Senyor, l'ànima de
vostre sirvent, com lliuráreu
á Susanna d' un fals crim.
R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l'ànima de
vostre sirvent, com lliuráreu
á Davit de les mans del rey
Saúl y de les mans de Goliat.
R). Amen.

Lliurèu, Senyor, l'ànima de
vostre sirvent, com lliuráreu
á sant Pere y sant Pau de la
presó. R). Amen.

Y així com lliuráreu á la verge y mártir santa Tecla de tres torments molt grossos, així també dignèuvos lliurar l'ànima d'aquest sirvent vostre, y féu que gose ab Vos dels béns celestials. R). Amén.

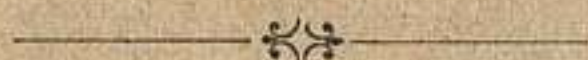

ACTE HERÓICH DE CARITAT

EN FAVOR

de les beneytes ànimes del Purgatori.

AQUEST acte de caritat, tan agradable á Déu, tan útil á les beneytes ànimes del Purgatori y tan profitós á nosaltres meteixos, consisteix en fer entera donació de totes nostres *òbres satisfactories é indulgencies* en favor d' elles.

Privilegis concedits per varis Papas als que fassan aquest vot ó donació :

1.er Que .ls Sacerdots que fassan dit vot pogan gosar tots los díes del any de la concessió d' altar privilegiat personal. *Per lo vot de les ànimes sols ofereix lo Sacerdot en favor d' elles lo fruyt especial y personal que li correspon; de manera que pot aplicar la Missa per la intenció d' altres persones, com si no hagués fet dit vot.*

2.^{on} Que tots los fidels cristians que s' obliguen ab lo meteix vot, pogan guanyar indulgencia plenaria, tan sols aplicable als fidels difunts, en qualsevol día que reban la Sagrada Comunió, y en qualsevol dilluns del any que ohecan lo Sant Sacrifici de la Missa en sufragi dels meteixos fidels difunts, per tal que en abdós

cassos visiten alguna iglesia ú oratori públich y durant un rato oren allí per la intenció de Sa Santitat.

Y 3.er que siga també permès als meteixos fidels cristians aplicar per les ànimes dels difunts totes y cada una de les indulgencies que pugan guanyar, en qualsevol forma que s'haguessen concedit ó que en endavant se concedissen. (Pío IX.)

FÓRMULA PERA FER LO VOT.

Déu méu, que sou un en essencia y trino en Persones: desitjant vostra major gloria y millor imitar á mon dolsissim Redemptor Jesucrist, y mos-

trar ma sincera esclavitut á la Mare de misericordia María Santíssima, que també es Mare de les pobres ánimes del Purgatori, me propono cooperar á la redempció y llibertat d' aquelles ánimes, empresonades per deutes de penes á la divina Justicia, merescudes per sos pecats; y de la manera que puch lícitament, sens obligació á pecat, vos oferesch mon espontani desitg de lliurar del Purgatori totes les ánimes que María Santíssima voldria que estiguessen lliures, y en sa virtut poso en mans d' aquesta piadosíssima Senyora totes mes obres satisfactories, propies y participades, tant en vida com en mort y després de la meva mort. Vos prego, Déu meu, que acceptèu y confir-

mèu aquest oferiment méu que us faig á honra vostra y bé de la meva ánima.

Y si tal vegada mes obres satisfactories no bastessen pera pagar tots los deutes d' aquelles ánimes predilectes de la Santíssima Verge y pera satisfacer los que jo meteix hagués contret per mes culpes que de tot còr detesto, m' oferesch, Senyor, pera pagarvos, si es vostra voluntat, en lo Purgatori tot lo que 'm falte, abandonant-me al meteix temps en los braços de vostra misericordia y en los de ma dolsíssima Mare María. Y d' aquest mon vot sigan testimonis tots los vivents en les tres Iglesies: triomfant, purgant y militant.

ADVERTENCIES.

1.ª Pera fer aquest vot no es necessari pronunciar paraules; basta que 's fassa ab lo còr, ni es precís repetirlo moltes vegades.

2.ª En rès s' oposa aquest vot al ordre de la caritat, que 'ns obliga á demanar primer per nostres parents difunts, per los germans de les confraríes á que perteneixèm, etc., ja que una cosa es demanar, á lo qual pertany lo fruyt impetratori de que aquí no 's tracta, y altra lo sufragar, á lo qual correspon lo fruyt satisfactori; y si bé es cert que la caritat també 'ns demana que oferím nostres sufragis en primer lloch per nostres més allegats, no obstant aixó, María Santíssima coneix millor que no pás nosaltres quins son nostres debers, y distribuirá nostres bones obres entre nostres parents, amichs, etcétera, segons la divina voluntat. Per consegüent, podèm practicar totes les oracions acostumades, pera obtenir de

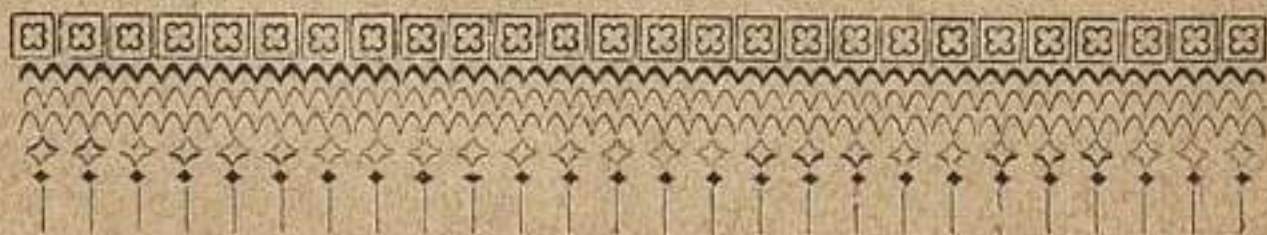
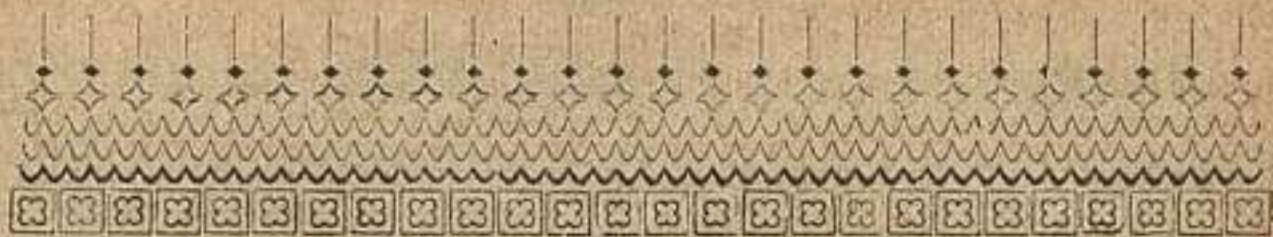
Déu, de la Verge Santíssima y dels Sants qualsevol gracia, puix aixó no s'oposa al vot, pel qual sols s'aplica á les beneytes ànimes lo fruyt *satisfactori*, propi ó participat per les indulgencies, y 'ns queda lo *meritori*, que á ningú podèm comunicar, y 'l *propiciatori* é *impetratori*.

MISSA DE DIFUNTS.

MISSA DE DIFUNTS.

EN nom del Pare, y
del Fill, ✠ y del Esperit
Sant. Amen.

CONFESSIÓ GENERAL.

Jo pecador me con-
fesso á Déu totpoderós,
y á la gloriosa sempre

Verge María, al benaventurat sant Miquel Arcángel, al benaventurat sant Joan Baptista, als sants apóstols sant Pere y sant Pau, á tots los Sants, y á vos Pare, que he pecat gravement de pensament, paraula, obra y omissió, per ma culpa, per ma culpa, per ma gran culpa. Per tant jo prego á la gloriosa sempre Verge María, al benaventurat sant Miquel Arcángel, al benaventurat sant Joan Baptista, als sants apóstols sant Pere

y sant Pau, á tots los Sants, y á vos Pare, que preguèu per mí á Déu nostre Senyor. Amen.

Lo Senyor Omnipotent y misericordiós nos concedesca lo perdó, la absolució y remissió de nostres pecats. Amen.

INTROIT.

Donéulis, Senyor, l'etern descans, y feu lluhir sobre ells vostra llúm perpètua. (Ps. 64). A Sió es ahón havèm d'alabarvos, oh Déu meu, y á Jerusalém oferirvos

nostres vots: escoltèu ma oració, perque tota carn vindrà á Vos. Donéulis, Senyor, l' etern descans, y féu lluhir sobre ells la vostra llum perpetua.

KYRIES.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

Crist, tingáu pietat de nosaltres.

Crist, tingáu pietat de nosaltres.

Crist, tingáu pietat de nosaltres.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

ORACIÓ.

Oh Déu Criador y Redemptor de tots los fidels, concediu á les ànimes de vostres sirvents y de vostres sirventes la remissió de tots sos peccats, pera que conseguiscan per les piadoses ora-

cions de vostra Iglesia la indulgencia y 'l. perdó que sempre desitjaren de Vos, que vivíu y regnáu ab Déu Pare, en unitat del Esperit Sant, per tots los sigles dels sigles. Amen.

A LA EPÍSTOLA.

Los Patriarcas de vostre poble suspiravan fervents á Vos, dols Jesús meu, y 'ls Profetas anunciavan al poble escullit vostra vinguda en carn mortal. Tant debó que 'ls vianants que creyèm que

estáu ja entre nosaltres
sagramentat, nos unim
á Vos per gracia, y que
les ànimes santes del
Purgatori, que suspiran
á Vos plenes d'amor y
amargura, se us unescan
en lo cel per gloria.
Amen.

GRADUAL.

Donéulos, Senyor, l'
etern descans, y feu llu-
hir sobre ells vostra llum
perpetua. *ÿ*. La memo-
ria del just será eterna; y
no temerá sapiguer rés
que pugua causarli espant.

TRACTE.

Lliurèu, Senyor, les ànimes de tots los fidels difunts de tota cadena de pecat. *ÿ*. Y amparantlos vostra gracia, merescan evitar lo judici de venjansa. *ÿ*. Y que, benaventurats, fruexin de la llum eterna.

SEQÜENCIA «DIES IRÆ».

¡Día d'ira y de venjansa
—lo que 'l món veurá
abrusantse,—com Davit
ne fá afermansa!

¡Còm tothom tremolará
—quan lo Jutje Etern
vindrá—tots los fets á
judicá!

La trompeta, ab aspre sò,
—cridará á resurrecció
— á tota época y na-
ció.

Y la Mort veurá esgla-
yada — la humanitat
desvetllada—y á son
Tribunal portada.

Y un llibre escrit s' hi
traurá — que tots los
fets contindrà;—ni un
tan sols se 'n lliurará.

Y lo gran Jutje assentat,
—posant clá 'l que era

amagat,—tot ho deixarà venjat.

Ay de mí! ¿qué hi diré jo! — qui 'm donarà protecció, — allí hont fins tremola 'l·bó?

Rey d' horrible majestat, — á qui 'l salvar li es tan grat, — salváume, font de pietat.

En moment tan angu- niós—recordáu, Jesús piadós, — que per mí sofrireu Vos.

Lo cercarme ab tant ne- guit, — lo morí en creu afligit, — si 'm perdo, ¿de qué ha servit?

Jutje recte y prepotent,
—dèume un bon pe-
nediment,—avans d'
aquell trist moment.

D' haver pecat ja 'm sab
greu,—lo plor mulla 'l
rostre méu,—tingáu-
me pietat, bon Déu.

Absolvent á Magdalena
—y á Dimas lliurant
de pena,—m' animá-
reu per la esmena.

Si só indigne de salvarme
—Vos sou gran per
consolarme,—y del
foch etern lliurarme.

Aculliume al bon remat
—y ben lluny del con-

demnat—vulgáume al
vostre costat.

Apartat dels malehits—
que 'l foch veurá con-
sumits,—cridáume ab
los escullits.

Món còr oprimit, Senyó,
—casi abrusat pel do-
ló,—vos demana sal-
vació.

Oh, quin dia de venjansa
—lo en que anirán
desvetllantse,—los ho-
mens á vostra veu.

Perdonéulos , donchs,
bon Déu. — Daulis
pau eternament, - Bon
Jesús , piadós. Amen.

AL PRIMER EVANGELI.

Creyèm, Senyor, fermament tot lo que Vos revelareu y la Iglesia nos proposa. Aquí nos teníu, escoltèu los prechs de nostres cors que us demanan gracia y perdó pera nosaltres. Diguereu: *Demaneu y us serà donat,* y per axó nos atrevím de venir á Vos. També us pregám per les beneytes ánimes del Purgatori, feu que pugan fruir de Vos aviat. Confiám en vostra paraula, *Tru-*

quéu y se us obrirá, pera que no queden defraudades nostres esperances. Amen.

AL OFERIMENT DE LES
CANDELES.

Senyor meu Jesucrist, Rey de la gloria, lliurèu de les penes del Purgatori á les ánimes de tots los fidels difunts; lliurèules d' aquell llach de mals y de dolor; lliurèules de la boca del lleó, pera que no sian confoses en los abismes, ni precipitades en les tene-

bres, ans bé 'l Príncep dels Angels, Sant Miquel, les conduhesca á la morada d'aquella eterna llúm que prometéreu en altre temps á Abraham y á sa descendencia. Vos oferím, Senyor, súpliques y sacrifici d'alabansa; rebéules per les ánimes d'aquells de qui fém commemoració; féules passar de la mort á la vida. Amen.

OFERTORI.

Acceptáu, oh Déu meu, aquest pá y aquest

vi que deuen convertirse
aviat en lo Cos y Sanch
de Jesucrist vostre Fill,
que us oferím com á víc-
tima adorable, en me-
moria y continuació del
sacrifici sangnant de la
creu, y posám en vos-
tres mans son immens
valor en paga de la gra-
cia que per nosaltres de-
manám, y de la gloria
que sollicitám pera vos-
tres esposas, que geme-
gan en la presó del Pur-
gatori. Amen.

AL ORATE FRATRES.

Rebèu, oh Senyor, aquest sacrifici, que us oferim per la mà de vostre venerable sacerdot, pera alabança y gloria de vostre nom, pera la utilitat de tota la Iglesia, particular nostra, y descans de les beneytes ànimes del Purgatori. Amen.

AL PREFACI.

Verament es digne, just, equitatiu y saluda-ble que ara y sempre y

en tot lloch vos donèm
gracies, oh Senyor Sant,
Pare Omnipotent y Déu
etern, per Crist Se-
nyor nostre. Permetéu,
donchs, que ab tot nostre
còr y junt ab les ànimes
del purgatori, lliures de
nostre desterro, uním
nostres veus á les de vos-
tres Angels y Domina-
cions, Potestats y Virtuts
y benaventurats Serafins,
pera tots plegats cantar-
vos ab humil confessió:

Sant, Sant, Sant, es lo
Senyor Déu dels exér-
cits; plens están los cels

y la terra de la Magestat
de vostra gloria. Amen.

À LA CONSAGRACIÓ
Y ELEVACIÓ DE LA HOSTIA.

¡Oh Senyor! Vos que donáreu á vostres ministres la potestat de convertir lo pá en vostre Cós adorable, dignèuvos fer per aquesta conversió, que 's cambien los dolors que sufreixen les ànimes del Purgatori, en goigs celestials, y que ab nosaltres, que assistím á aquest incruent Sacrifici, unescan ses veus des-

de 'l cel, dihent (*al axecar la Hostia*): Clame tothom transportat del mes viu agrahiment, sia per sempre alabat lo Santissim Sagrament. Amen.

A LA CONSAGRACIÓ
Y ELEVACIÓ DEL CÁLZER.

Oh Déu omnipotent y misericordiós, per vostra preciosíssima Sanch vos demanáam gracia pera servirvos en totes les ocasions, y la remissió de les penes per les ànimes del Purgatori, á fi de que un día pogám

units repetir (*al aixecar lo Cálzer*): Sia alabat eternament lo Santissim Sagrament. Amen.

MEMENTO.

Girèu vostres ulls, oh dolcissim Jesús, vers la presó del Purgatori; esposos vostres son les que están allí purificantse: están marcades ab lo segell de la Trinitat; son preu de vostra Sanch. Un foch terrible les purifica: una privació temporal de la vista de vostra hermosura les afli-

geix en gran manera: suspiran ab ansia per lo felís moment en que han de anar á unir-se ab Vos. Que s'apresse, donchs, instant tan ditxós; que surtan aviat á gosar de son Espós estimat; que vostra Sanch preciosa les porte al refrigeri; que vostra gran misericordia les conduhesca al descans; que en la perpetua pau brille sobre elles la eterna llum. Axí, Senyor, vos ho demaná'm per aquella amarga hora en que entregareu vostre

sant esperit en mans de
vostre Etern Pare. Amen.

AL PATER NOSTER.

Pare nostre qui estáu
en lo cel, feu que á ell
vajan les ánimes del pur-
gatori á santificar ab ses
alabances vostre nom;
que vostre regne les
acullga, cumplintse aviat
la misericordiosa volun-
tat que teníu de lliurar-
les de ses penes. Ab lo
pá de la eterna benaven-
turança associáules en les
bodes celestials, y perdo-
néu totes ses deudes, axí

com á nosaltres peccadors; segons vostra gran clemencia, no dexéu que decayga nostra confiança en Vos, ans be fèu que cresca cada dia més y més. Amen.

PAX DOMINI Y AGNUS DEI.

Oh Déu benigníssim, de qui únicament procedeix la verdadera pau, concedíunos clement que per medi de una santa vida obtingám la pau de nostres conciencies, y que les nostres humils oracions sían poderoses

pera obtenir de vostra misericordia l' etern descans de les ànimes del purgatori.

Anyell de Déu, que esborráu los pecats del món, donéulos lo descans.

Anyell de Déu, que esborráu los pecats del món, donéulos lo descans.

Anyell de Déu, que esborráu los pecats del món, donéulos lo descans etern.

DOMINE NON SUM DIGNUS.

Verdaderament, Senyor, que no hi ha cap home que sia digne de comparéxer en vostra presencia; però diguéu una sola paraula, y lliures de nostres pecats é imperfeccions, quedarém esplèndidament adornats ab la preciosa vestidura de la gracia. Pronuncièu-la, Senyor, en obsequi nostre y de les beneytes ànimes del purgatori, y quedarém capaços de presentarnos en lo cel á

adorarvos per tota la eternitat. Amen.

A LA COMUNIÓ.

Oh Déu, que després de vostra sagrada Passió volguereu que vostre adorable Cos fos sepultat, mentres vostra ànima amabilíssima baxá als llims á consolar á les ànimes santes que esperavan vostre grat adveniment; concedíunos, piadós, als viadors, que ab vostra gracia baxéu á visitarnos al abím de nostres pecats pera santifi-

carnos; que á les ànimes santes del purgatori acudíu ab vostra Sanch pera apagar lo foch que les devora; y que á tots nos portéu aviat á sentarnos á la taula del etern convit dels cels. Amen.

POSTCOMMUNIO.

Concedíu benigne, Senyor nostre, que les ànimes del purgatori, per les quals pregám, purificades ab aquests sacrificis logren lo perdó de ses culpes y l' etern descans. Amen.

ULTIM EVANGELI.

✠ Principi del sant
Evangelí segons sant
Joan (34).

En lo principi era ja
lo Verb, y 'l Verb estava
en Déu, y 'l Verb era
Déu. Totes les coses van
ser fetes per Ell; y sens
Ell no s'ha fet cap cosa
de lo que s'ha fet. En
Ell estava la vida; y la
vida era la llum dels hó-
mens: y la llum resplan-
deix en les tenebres, y
les tenebres no la van
compendre. Hi hagué un

home enviat de Déu, qual nom era Joan. Aquest vingué com á testimoni pera donar testimoni de la llum, á fi de que per medi de éll tots creguessem. No era éll la llum, sino enviat pera donar testimoni de Aquell que era la llum.

Lo Verb era la llum verdadera, que il-lumina á tothom que ve á aquest món. Era al món, y 'l món per Ell fou fet, y 'l món no 'l va coneixer. Vingué á sa propia casa, y 'ls séus no 'l van rebre.

Pero á tots los que 'l van rebre, que son los qui creuen en son nom, los hi va donar poder d'arribar á ser fills de Déu; los quals no naixen de la sanch, ni de la voluntat de la carn, ni de la voluntat del home, sino que naixen de Déu. Y 'l *Verb se féu carn, y habitá entre nosaltres; y nosaltres hèm vist la seva gloria, gloria propia del Unigénit del Pare, plé de gracia y de veritat.*

R). Donèm gracies á Déu.

ABSOLTA GENERAL.

Deslliurèume, Senyor, de la mort eterna en aquell día terrible: Quan los cels y la terra se commourán, y vindréu ab fòch á jutjar los sigles. Y. Tremolant estich y ple de temor, esperant lo judici y la ira esdevenidora: Quan los cels y la terra se commourán. Y. Aquell día será un día de ira, de calamitat y miseria: día gran y ple de amargor. Y vindréu ab

fòch á jutjar tots los sigles. Senyor, donéuli l' etern descans, y féu que l' illumine la llum inextingible. Deslliuráume, Senyor, de la mort eterna en aquell día terrible: Quan los cels y la terra se commourán, y vindréu ab fòch á jutjar tots los sigles.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

Crist, tingáu pietat de nosaltres.

Senyor, tingáu pietat de nosaltres.

ÿ. Y no permetáu que

nosaltres caigám en la temptació.

R). Ans deslliureunos de qualsevol mal.

Y). Que lo Senyor 'l (ó la) coloque entre 'ls princeps.

R). Entre 'ls princeps de son poble.

Y). Escoltáu, Senyor, ma oració.

R). Y féu que mos clamors arriben fins á Vos.

Y). Lo Senyor sía ab vosaltres.

R). Y ab ton esperit.

ORÉM.

Senyor, no entréu en judici ab vostre sirvent, perque ningú pot justificar-se en vostra presència si abans no li perdonáu tots sos pecats. Vos demaném, Senyor, que no oprimíu ab vostra sentència de jutge á aquell á qui us recomana la oració sincera de la fè cristiana; sinó que assistit ab vostra gracia santa, pugua fugir de la sentència de reprovació eterna, ja que mentres visqué,

va ser adornat ab lo segell de la Santíssima Trinitat. Feuho, Senyor, Vos qui viviu y regnáu per los sigles dels sigles. Amen.

ORÉM.

Vos suplicám, Senyor, que deslliuréu l'ánima de vostre sirvent de totes les penes del peccat; pera que en la gloria de la resurrecció visca ressuscitat (ó ressucitada) entre vostres Sants y escullits. Per Jesucrist nostre Senyor. Amen.

Y. Senyor, donéuloshi
l' etern descans.

R). Y fèu que 'ls illu-
mine la llum inestingible.

Y. Que descansen en
pau.

R). Amen.

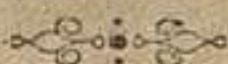
TAULA.

	<u>Págs.</u>
Dedicatoria	5
Censura	6
Indulgencies	9
Al piadós lector	11
Carta del senyor Bisbe de Vich als fiels diocessans de la vila de Sallent	13
Acte d' amor á Jesús Crucificat .	19
Al Patriarca sant Joseph pera que 'ns alcanse una bona mort . . .	21
Exercici pera obtenir una bona mort	23
Viátich	35
Extrema-unció. — <i>Excelencies d'</i> <i>aquest Sagrament</i>	43
Testament.— <i>Conveniencia de no es-</i> <i>perar á ordenarlo en la hora de la</i> <i>mort</i>	56
Mort del just	61
Mort del pecador	67
Almoynes.— <i>No convé esperar á fer-</i> <i>les en la hora de la mort</i>	72
Un día de retiro al mes.— <i>Impor-</i> <i>tancia d' aquesta práctica</i>	85
<i>Método pera 'l día de retiro</i>	92
Altra oració á sant Joseph	101
Regles de sant Joan Crisostom pera la bona mort	104

Piadosos afectes pera auxiliar als agonitzants.— <i>De fè y adoració</i>	106
<i>De esperansa</i>	110
<i>De caritat</i>	116
Actes de dolor y súpliques á Jesús	119
Actes de sufriment, paciència y resignació	130
Súpliques á la Santíssima Verge María	133
Dolses aspiracions á María Immaculada pera 'l malalt que vesteix l' escapulari blau	138
Súpliques als Sants	142
Dolses aspiracions pera quan lo malalt se troba en la agonía.	151
Dolses aspiracions al Sagrat Còr de Jesús pera 'l malalt agonitzant	153
Fervoroses aspiracions al Dolsísim Còr de María Santíssima	155
Aspiracions pera quan lo malalt se troba en los últims instants.	156
Pregaries que dirá 'l sacerdot quan haja finat lo malalt	161
Recomanació de l' ànima segons lo Ritual Romá	162
Acte heróich de caritat en favor de les beneytes ànimes del Purgatori	170
<i>Fórmula pera fer lo vot</i>	172
<i>Advertencies.</i>	175
MISSA DE DIFUNTS	179
ABSOLTA GENERAL	210

OBRAS DEL METEIX AUTOR.

	<u>PTAS.</u>
<i>Concepto objetivo y subjetivo de lo bello, ó sía Tractat de la bellesa.</i>	1
<i>Compendio de Religión y Moral, obra adoptada de text en lo Seminari Pontifici de Tarragona y altres establiments d'enseñansa.</i>	1
<i>Catecismo Litúrgico, ó sía Explicació de las ceremonias y objectes del culte católich. Obra de mólt profit espiritual pera la ensenyansa en los Colegis religiosos</i>	1
<i>Versió al catalá de totas las Pastorals del que fóu Bisbe de Barcelona, Excm. é Ilm. Sr. Doctor D. Jaume Catalá y Albosa. Cada una</i>	0'25
<i>Devot Trisagi dedicat á la Immaculada Verge María</i>	0'10
Cent exemplars	7'50
Dos cents	12

Biblioteca de «Lo Catalá Devot.»

	<u>PTAS.</u>
Manual Devocionari	1
La Santa Missa, en llatí y catalá.	1
La Bona Mort	1
Enquadernats ab tela y ab luxo á diferents preus.	

EN PREMPSA.

Eucologi catalá.

Tresor litúrgich.

La primera Comunió.

Se venen en la *Llibrería dels Heréus de la Vda. Pla*, Princesa, 8, en les demés Llibrerías católicas, y en casa del autor, *Misserferrer*, 2, pral.

MCD-2019

ARCHIVO
MARIANO

Biblioteca

VOLUMEN N° 1267

